

به نام خدا

شپرٹاچه دا خانی

انجمن حمایت از کودکان کار

نشانی: تهران، مولوی، باغ فردوس، خیابان شهید رییس عبداللهی، کوچه شهید احمد افتخاریان،
دومین بن بست سمت چپ، شماره ۴۳

تلفن: ۰۹۱۶۸۷۶۷۶۵

نشانی سایت: www.apcl.org.ir

کد پستی: ۱۱۶۸۹۷۳۱۶۳

تلفکس: ۰۶۰۳۲۰۵

صندوق پستی: ۱۱۳۶۵ - ۳۵۵۶

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرحی نو در اندازیم

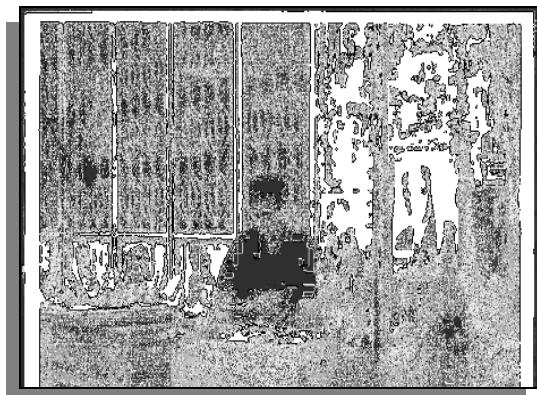
آموزش شرط اساسی

در کشورهایی که تولید ناخالص سرانه آنها کمتر از ۱۲۰۰ دلار است، چهار سال از دوره ابتدایی، جوانان آفریقا و جنوب آسیا به طور متوسط ۳ سال از دوره ابتدایی و همتایان آنان در آمریکای لاتین به تقریب شش سال ابتدایی می باشد. تفاوت های بیشتری نیز میان گروه های مختلف اجتماعی به چشم می خورد. برای نمونه، در اغلب کشورهای کم درآمد، دختران به مراتب کمتر از پسران به آموزش دسترسی دارند و نرخ بی سوادی میان زنان بالغ، در برخی از کشورها حتی به ۸۰ درصد می رسد. و این وضعیت به ویژه تأسف انگیز است چرا که، با سوادی زنان دستاوردهای

برخورداری از حق آموزش را یگان، اجباری و با کیفیت از بدیهی ترین و اساسی ترین حقوق انسان امروز است و به اعتقاد صاحبنظران، سرمایه انسانی (نیروی آموزش دیده و متخصص) یکی از شروط لازم برای مبارزه با فقر است. اگر قرار است که کشورهای فقیر به رشد اقتصادی سریع و پایدار نایل گردند باید از نیروی کار آموزش دیده و ماهر برخوردار شوند. آموزش و آگاهی اصلی ترین ابزار برای شکستن حلقه های فقر و جهل است در این مسیر برخورداری همه کودکان جهان از حداقل ۹ سال تحصیل، کمترین انتظاری است که می توان داشت. اما متأسفانه اغلب کشورهای در حال توسعه جهان، فرسنگ ها با این هدف فاصله دارند. بی تردید رابطه مستقیمی میان میزان درآمد سرانه و سطح متوسط آموزش وجود دارد به طور مثال سطح متوسط آموزش

نیمی از کودکانی که وارد دبستان می شوند، آن را به پایان می رسانند. به طور مثال تمامی کودکان واجب‌التعلیم کشور «ماداگاسکار» به مدرسه راه می یابند اما تنها ۲۷ درصد از آنها به کلاس پنجم دبستان می رسدند و تنها ۱۱ درصد از دختران روستایی این کشور، دوره دبستان را به طور کامل سپری می کنند. نرخ بالای ترک تحصیل در دوره دبستان، علل متعددی دارد که از آن جمله می‌توان به کیفیت نازل آموزش و عدم بهره مندی محسوس فقراء، از آن اشاره نمود به علاوه هزینه‌های مستقیم و غیر مستقیم تحصیل، به ویژه برای خانواده‌هایی که به نیروی کار فرزندان خود وابسته اند بسیار سنگین است. آن چه این هزینه را دو چندان می کند، نرخ بالای افت تحصیلی (مردودی و تجدیدی) در میان اقسام فقیر جامعه است. برای اینکه جهان بتواند به هدف آموزش برای همه در سال ۲۰۱۵ دست یابد لازم است نرخ ثبت نام کودکان دور مانده از تحصیل به چهار برابر نرخ فعلی افزایش یابد و نیز نرخ ترک تحصیل کودکان نیز تا ۸۰ درصد نرخ کنونی کاهش یابد. در این راستا احداث مدارس، کلاس‌های جدید درسی، استفاده از شیوه‌های خلاق در ایجاد امکانات جدید آموزشی به صورت گسترده و قابل دسترس برای تمامی کودکان به ویژه کودکان خارج از حوزه آموزش و انطباق برنامه‌های آموزشی و امکانات این مدارس با شرایط حاکم بر زندگی این کودکان و همچنین کاهش هزینه‌های مستقیم و غیر مستقیم آموزش برای آنان از اولین و ضروری ترین اقدامات برای اجرا «برنامه آموزش برای همه» است بدون شک گسترش فضاهای آموزشی به تنها یک کافی نیست و الزاماً بایستی کیفیت آموزش نیز به درستی و دقیق مدنظر قرار بگیرد. تست‌های استاندارد شده بین المللی نشان می دهند که دانش آموزان کشورهای کم درآمد به مراتب از دانش و مهارت کمتری نسبت به همتایان خود در کشورهای

اجتماعی فراوانی نظیر کاهش نرخ باروری، بهبود وضعیت تغذیه و بهداشت خانواده و بهبود وضعیت کودکان را به ارمغان خواهد آورد. بین دهه های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ به تقریب همه منطقه‌های رو به توسعه جهان به پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای در زمینه بهبود وضع آموزش دست یافتند و در دهه ۱۹۹۰ نهضت همگانی کردن آموزش دبستانی با رکود نسبی مواجه گردید و در سال های کشورهای حتی عقب گرد کرد و در سال های پایانی سده بیستم در تعداد قابل ملاحظه‌ای از کشورهای جهان تنها کمتر از شصت درصد کودکان واجب التعلیم موفق شدند، ثبت نام کرده و به مدرسه راه یابند. به طور یقین نرخ ثبت نام به تنها ی نمی تواند تصویری واقعی از وضعیت آموزش و پرورش در کشورهای جهان سوم ارایه دهد. برای این منظور باید نرخ ترک تحصیل را نیز در نظر گرفت. نرخ ترک تحصیل در میان قشرهای فقیر جامعه حتی در آن دسته از کشورهایی که از نرخ قابل قبول آموزش برخور دارند بسیار بالاست.

زهرا بناسار - بندر عباس
پشت به تمام انتخاب‌ها می آموزد تا خود انتخاب شود، تنها برای خود!

در برخی از کشورهای آفریقایی که کارنامه درخشنانی در زمینه آموزش دارند، تنها کمتر از

که تمامی مدارس از امکانات و تسهیلات مناسب و برابر بهره مند گردند. تا زمانی که برخی مدارس یک کشور از معلمان با تجربه تر و فضای آموزشی مناسب تر و امکانات کمک آموزشی پیشرفته تری نسبت به دیگر مدارس بهره مند باشند. سیستم آموزشی آن کشور اصلاح نخواهد شد.

در پایان به یاد داشته باشیم که آموزش همگانی حتی اگر شرط کافی برای نیل به رشد اقتصادی و نابودی فقر نباشد، بدون شک شرط لازم محسوب می گردد.

توسعه یافته برخوردارند. برای رفع این معضل سرمایه گذاری کافی و منابع مالی لازم باید صرف بهبود کیفیت امکانات و فضاهای آموزشی گردد و علی رغم این ضرورت طی دهه های اخیر شاهدیم که بسیاری از کشور ها مجبور شده اند به علت اجرای اصلاحات و برنامه های تعديل ساختاری، از بودجه های اجتماعی خود به شدت بکاهند و بدین ترتیب بزرگترین ضربات را از این ناحیه بخش های آموزش و بهداشت این کشورها متحمل شده است. و دیگر این که سیستم آموزش کشورهای کم درآمد اصلاح نخواهد شد، مگر آن

برگرفته از مقاله دو تن از اقتصاد دانان بانک جهانی
ماهnamه چیستا شماره ۲۰۰

تمام ۱۸۹ کشور عضو سازمان ملل متعدد متعهد به اجرای موارد زیر تا سال ۲۰۱۵ شدند.

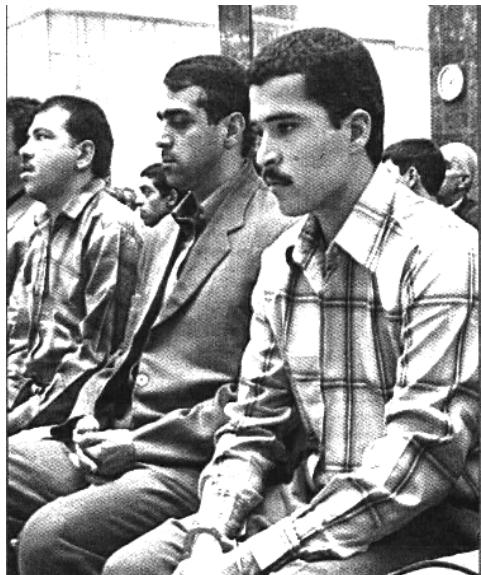
۵- ارتقای بهداشت مادران	۱- ریشه کن سازی فقر و گرسنگی شدید
۶- مبارزه با HIV ایدز، مalaria و سایر بیماری ها	۲- دستیابی به آموزش ابتدایی در سطح جهان
۷- تضمین پایدار محیط زیست	۳- پیشبرد برابری جنسیتی و توانمندی زنان
۸- ایجاد یک مشارکت جهانی برای توسعه کاستن مرگ و میر کودکان	۴- کاستن مرگ و میر کودکان

جهانی شایسته کودکان (یونیسف)

به راستی در مورد بیجه چه می توان گفت؟

محروم ماند. هیچ کس از او نمی پرسد علت این انزوا چیست و هیچ کس نمی داند او در سر چه می پروراند و چه حادثی در انتظار او است. با کناره گیری از تحصیل به کار در کوره پزخانه ادامه می دهد و هر از چند گاهی نیز به مشاغلی چون زیاله گردی و چوبانی اقدام می نماید. روایه آسیب دیده این کودک، کارهایی که به آن اشتغال دارد و فضای حاکم در منطقه، او را اندک به خشونت سوق می دهد به نحوی که به آزار حیوانات می پردازد و بعد از کوتاه زمانی اقدام به آزار کودکان، تجاوز به آنان و متأسفانه قتل دهها کودک بی گناه می کند.

«محمد بیجه» می گوید: " هنگام کشتن و تجاوز به بچه ها به یاد یازده سالگی خودم می افتادم و خشن تر می شدم. "

محمد بیجه در دادگاه

متخصصان امور، صاحب نظران حیطه روان شناسی، جرم شناسی، حقوق و ... هر یک از دیدگاه خوبیش این فاجعه را مورد بررسی قرار داده اند عده ای نیز عنایتی نظیر " خفash شب " و " کفتار " و " شیطان " به او اطلاق کرده اند. تمام اذهان عمومی متأثر از وقوع چنین حادثه ای خواستار اعدام وی شده اند. نیروهای امنیتی و انتظامی و سیاستمداران و ... موضع گیری های مختلفی کرده اند و خلاصه همه گفته اند و به اظهار نظر پرداخته اند آن چه شاید در بین این اظهار نظر ها کمنگ بود و کم دیده شد کودکی از دست رفته و تباہ شده این فرد بود.

کودک با هوشی که به دلیل فقر و تنگdestی همراه خانواده خود مجبور به مهاجرت به کلان شهری چون تهران می شود و حاشیه شهر را برای زندگی انتخاب می کند و در این حاشیه بدون امکانات آموزشی - رفاهی - بهداشتی مناسب، به خاطر تأمین مخارج زندگی خود و خانواده اش بالاجبار به کار تن می دهد. کار در محیطی خشک و بی روح و طاقت فرسا چون کوره پزخانه.

به گفته وی در یازده سالگی توسط مردی مورد تجاوز قرار می گیرد. ترس و وحشت از آن مرد چنان روح پاک وی را در هم می شکند که هنوز از دیدن آن مرد می ترسد. از آن روز تجاوز خاطره بدی در ذهنش حک شده و به جا می ماند. همین امر باعث ترک تحصیل وی می شود، کناره گیری را بر می گزیند و روزها را در سکوت خود به پایان می برد هیچ کس از او نمی پرسد چرا از مدرسه

"مهریار" می‌گوید*:

"برای بروز رفتارهای خوب و بد در افراد، محیط اجتماعی نقش به سزاپردازی ایفا می‌کند. چرا که محیط می‌تواند با پرنگ کردن نقش مهم خود از بروز پیشامدهایی که ریشه‌های ارثی دارند تا میزان قابل قبولی بکاهد و تا آنچه پیش رود که نقش باز دارند و پیشگیرانه داشته باشد."

زهرا بناساز

پی نوشت:

۱. روزنامه ایران، شماره ۲۹۱۹، صفحه ۶

او از دوران کودکی پر رنج و درد رها گشت. از مرحله نوجوانی پر آشوب و سردرگم گذر کرده و به جوانی رسید. یقیناً هرگز این دوران را سپری نخواهد کرد چرا که می‌بایست به مجازات اعمال و رفتار غیر انسانی خود برسد. او عامل قتل کودکان بی‌پناه است که چون خود او گرفتار شرایط سخت محیطی و اجتماعی بودند.

او قطعاً اعدام خواهد شد و در این هیچ تردیدی نیست. اما آیا قصه به همین جا ختم خواهد شد؟ آیا به واقعیات تلخی که این حادثه در بر داشت رسیدگی خواهد شد؟ چه کس یا کسانی، چه سازمان‌ها و نهادهایی و چه مسؤولیتی تضمین خواهند کرد که دیگر چنین جنایتی به وقوع نپیوندد؟ حتی اگر وی را یک بیمار روانی بدانیم آیا می‌توانیم نقش و کارکرد جامعه را در بروز چنین حادثه دلخراشی نادیده بگیریم؟

عوامل اجتماعی می‌تواند در تشديد یا تخفيف بیماری‌های روانی نقش مهمی داشته باشد. دکتر

برای پی‌ریزی جامعه‌ای بکوشیم که در آن همان طور که سده گذشته، سده اعلام برابری حقوق مردان بود، سده حاضر سده برابری کامل حقوق مردان با زنان باشد. برای پی‌ریزی جامعه‌ای بکوشیم که در آن، آموزش عمومی و رایگان از دبستان تا دانشگاه، همه‌جا را یکسان بر استعداد‌ها و آمادگی‌ها بگشاید..... برای پی‌ریزی جامعه‌ای بکوشیم که در آن، بلای ویران گری به نام گرسنگی، جایی نداشته باشد. شما قانونگذاران از من بشنوید که فقر آفته تنها برای یک طبقه نیست، بلای همه‌ی جامعه است. رنج فقر تنها رنج یک فقیر نیست، ویرانی یک اجتماع است. اختصار طولانی فقیر است که مرگ توانگران را به دنبال می‌آورد. فقر بدترین دشمن نظم و قانون است. فقر نیز همانند جهل، شبی تاریک است که به ناچار باید سپیده‌ای بامدادی در پی داشته باشد.

و بکتور هوگو

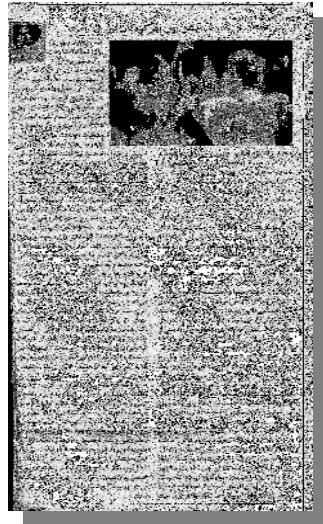
سخنرانی در جمع قانونگذاران فرانسه - دهم ژانویه ۱۸۵۰

اول مهر ماه

توی حوض پر از آب، یه گاری گذاشته شده بود که روی اونو گلدون های قشنگی زینت بخشیده بودن. از اول تا انتهای حیاط صندلی های تاشوی زرشکی رنگی چیده شده بود که رنگ و روی زرشکی اش هم رفته بود و روی هر صندلی ۲ تا بچه نشسته بودن.

دم پله ورودی حیاط یکی دیگه از بچه های انتظامات بود که دیگران را هدایت می کرد روی صندلی هاشون بشین. بعضی از بچه ها خواهر یا برادر کوچیکشون را هم با خودشون آورده بودن. بیشتر از ۲۰۰ نفر از کودکان کار، امروز به مناسبت روز اول مهر جشن گرفته بودن و عهده دار مراسم خودشون بودند. روز قبل با ۳ نفر از بچه ها رفتیم بازار برای سقف حیاط گونی بخریم تا حیاط سایه باشه و موقع مراسم آفتاب بچه ها رو اذیت نکنه. وقتی توی بازار «سیداسماعیل» راه می رفتیم بچه ها از این دالون تو اون دالون، از این کوچه به اون کوچه می رفتن و خیلی به محیط بازار آشنا بودن چون برای خرید جنس ها شون مثل عروسک، جا کلیدی، فال، باطری، آدامس و به همین معازه ها سر می زدن. بعد از اینکه بچه ها کمک کردن حیاط انجمن را تزیین کردن و بعد از چیدن صندلی ها، ۳،۴ نفرشون از بچه ها رفتن تا برای مراسم اول مهر لباس بخزن و این نشون می داد که این روز برای بچه های کار و محروم از تحصیل از اهمیت خاصی برخوردار است. به خاطر تمام مسؤولیت جشن از ۱۰ روز قبل به عهد ه خود بچه ها گذاشته شده بود. آقای مجری که شاگرد ۱۵ ساله همین انجمن هست، خیلی مسلط

از سر کوچه صدای موسیقی و دست زدن بچه ها شنیده می شد. تعدادی از بچه ها که سر کوچه منتظر دوست یا خواهر، برادر شون بودن با راهنمایی بچه های انتظامات به داخل انجمن هدایت می شدن، تا جلوی در تجمعی نباشه. دم در ورودی باز یکی از بچه های انتظامات رو می دیدی که کارت سبز رنگی به سینه اش زده و با لبخندی گرم خوشامد گوی بچه هاست. قدم به حیاط که می گذاشتی منظره ای پر شور و شوق در مقابل ظاهر می شد، حیاط انجمن از روز قبل توسط خود بچه ها تزیین شده بود بادکنک های رنگی، پرچم های رنگی که از این سرتا اون سر حیاط نخ کشی شده بود، روی درخت کاغذ های رنگی با حباب های سرخ و سفید و سبز آویزون بود. روی دیوارهای حیاط شعارهایی نصب شده بود که حکایت از داشتن حق آموزش برای کودکان می کرد و روز اول ماه مهر را به کودکان کار تبریک می گفت.

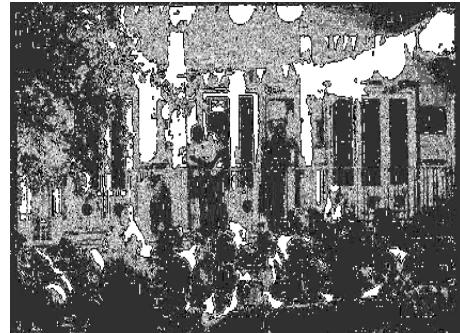
خبر جشن - روزنامه شرق ۱۳۸۳ / ۷ / ۲

صحبت می کرد و تمام تلاش خودش را می کرد تا یک روز شاد رو به وجود بیاره. خیلی از داوطلب ها که اون روز در جمع بچه ها بودن از استعداد این پسر تعجب کردن و لذت می بردن. توی دفتر یک خبرنگار اومده بود و داشت گزارش تهیه می کرد. توی حیاط اما جشن بود و شادمانی. گروه سرود انجمن بارها برای بچه ها برنامه داشتند و طبین «ای انسانها در زندگی باشید با هم مهربان» حس خاصی را به آدم می بخشید. در بین برنامه ها نوبت پذیرایی از بچه ها رسید هر چند پذیرایی خیلی ساده بود و به کیک و سن ایج خلاصه می شد اما اونم قشنگی خاص خودش را داشت چرا که این کار هم توسط خود بچه ها که روی سینشون کارت نارنجی داشتن انجام می شد.

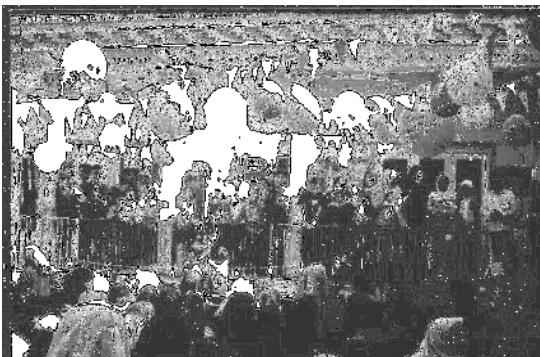
قرار بود یک گروه موسیقی و تئاتر بیاد تا برای بچه ها برنامه اجرا کنند اما زمانی به برنامه رسیدند که جشن به طور کامل تمام شده بود و فقط بچه های انتظامات و پذیرایی در انجمن بودند. اما یه چیز نباید فراموش بشه و اونم اینه که چون برنامه مال خود بچه ها بود و خودشون برنامه ریزی کرده بودند به همه خوش گذشت و اصلاً جای خالی تئاتر و موسیقی نشان داده نشد. شاید این بچه ها اینو یاد گرفته باشن که نباید منتظر کسی بود و می بایست به توان خودشون بیاندیشین. جشن مهر امسال هم که دومین جشن اول مهر کودکان کار در این روز بود به پایان رسید با خاطره ای خوش برای شرکت کننده هاش اما آیا کودک دوره گرد خیابان و کودک کاری که در کارگاه نمور مشغول کار بود و آیا هزاران هزار کودک کار دیگر خاطره ای خوش از اول مهر را در ذهن به یادگار گذاشته اند یا

تشکر از بچه هایی که از ۱۰ روز قبل در تدارک جشن بودند.

سعید فراهانی

جشن اول مهر ۱۳۸۳ - انجمن حمایت از کودکان کار

کار کودک جرم یا نیاز؟؟

در سال های اخیر که توجه همه نهادها و افراد به معضل کار کودک و آسیب های ناشی از آن جلب شده، راهکارهای گوناگونی برای از بین بردن آن ارایه و اجرا گردیده است. یکی از راه هایی که با هدف ساماندهی کودکان کار اجرا شده طرح جمع آوری کودکان کار از سطح معابر و خیابان ها و ارجاع آنها به مراکزی جهت ساماندهی می باشد. کودکانی که از سطح خیابان جمع می شوند و به مراکز می روند پس از دو یا سه روز با حضور والدین و ارایه مدارک شناسایی به منزل برگشته و مجدداً سرکار خویش باز می گردند. بررسی دقیق تر نشان می دهد این کار (جمع آوری کودکان کار) عملاً تأثیر مثبتی در وضعیت کودکان کار و یا کاهش تعداد آنها نداشته است. چرا که در این طرح به عواملی که در بروز پدیده کار کودک دارد تأثیر دارد، توجهی نمی شود. آنچه کودک را وادر به کار می سازد. نیازهای مالی وی و خانواده او به درآمدی است که کودک کسب می نماید کودک مجبور است برای کرایه منزل، هزینه آب و برق و گاز، خوراک و پوشاسک هزینه های درمانی و بسیاری از مخارج دیگر به سراغ کار رود از سوی دیگر به دلیل نداشتن مهارت کافی توانایی انجام کارهای تخصصی را نیز نداشته لذا مجبور است خیابان را به عنوان محل کار خود انتخاب کرده و دست فروشی بنماید. در طرح های جمع آوری، کودک توانایی جدیدی کسب نمی کند و در حقیقت به دلیل عدم توجه به ریشه ها، مشکلات اصلی وی حل نمی شود، لذا تأثیر چندانی در کاهش ساعات کاری کودکان و یا تعداد آنها در سطح خیابان ندارد. از سوی دیگر

بهاره می گوید: داشتم در خیابان آدامس می فروختم که خانمی با مهربانی جلو آمد، من هم خوشحال از این که مشتری پیدا کردم، یک آدامس به او فروختم که ناگهان دستم را گرفت و با عجله و به زور مرا درون مینی بوس انداخت، در داخل مینی بوس، بنششه، لیلا، فاطمه، مریم و حتی مادر نیلوفر و ستاره و خیلی های دیگر که از من بزرگتر بودند را هم دیدم. همه بچه ها گریه می کردند و از آنها می خواستند که بگذارند، بروند.

حیب می خنده و با لهجه شیرین افغانی ادامه می دهد، بابا این که چیزی نیست منو تا به حال ۴ بار گرفتن دیگر عادت کردم تازه دفعه آخر اصلاً آدامس نمی فروختم، داشتم جلو حیاط خونمون بازی می کردم که بردمن !!!

عکس از: سمیکا - تهران، مولوی

که خانواده قادر به حمایت از کودک خود نبوده و یا به دلایل عدیده ای ارتباط کودک با خانواده ضعیف یا قطع گشته، و نیز نهادهای اجتماعی حامی حقوق کودکان یا وجود نداشته و یا به وظایف خود آن گونه که باید عمل نکرده اند و در چنین شرایطی است که عرصه برای هر نوع بهره‌کشی و سوء استفاده از کودکان توسط باندها و افراد سودجو فراهم می‌گردد.

تهران، مولوی، پارچه فروش‌ها، ۱۳۸۲

واقعیت این است که طرح‌های مبتنی بر جمع‌آوری تا کنون تأثیر چندانی در حل مشکلات کودکان و جلوگیری از آسیب‌های ناشی از کار برای آنان نداشته است. مسئله این است که روز به روز به تعداد کودکان کار افزواده شده و آنان واقعاً از این معضل آسیب می‌بینند. پس باید با یک عزم ملی کلیه نهادهای دولتی و غیر دولتی و تمامی انسان‌های بشر دوستی که دلشان برای کودکان دنیا می‌تپد، دست به دست هم داده و به دور از هر گونه تبعیض نژادی، مليتی، زبانی، فقط و فقط برای کودکان با هدف ساختن فردایی بهتر برای تمامی کودکان دنیا تلاش کنند.

ثمانه هاشمی

این طرح فقط کودکانی را در بر می‌گیرد که در خیابان کار می‌کنند این در حالی است که نماد ظاهری کار کودک، کار در خیابان است. بسیاری از کودکان هستند که در کارگاه‌های زیرزمینی کفاسی، خیاطی، منازل و با شرایط بهداشتی بسیار نامناسب کار می‌کنند و باطیع آسیب‌های زیادی از این ناحیه می‌بینند. اخبار روزنامه‌ها حاکی از حوادث مکرر ناشی از کار برای کارگران به خصوص کودکان کار می‌باشد. به طور مثال: چندی پیش خبرگزاری مهر خبر از فلجه شدن ۱۵ کودک در اثر کار با چسب کفاسی و استنشاق گاز ناشی از آن در کارگاهی در منطقه رباط کریم داشت و می‌دانیم که کودکان زیادی نیز در مشاغل خانگی، به کارهای بسیار سخت در مقابل مزدی ناجیز مشغول به کارند. به طور مثال یک دختر ۱۰ ساله برای شکستن یک گونی قند در یک روز حدکثر ۱۵۰۰ تومان در یافت می‌کند. ولی هیچ یک از طرح‌های ساماندهی کودکان کار توجهی به این کودکان و شرایط سخت کاری آنان ندارد.

در رابطه با پدیده کار کودک اعتقاد گروهی بر این است که باندهایی وجود دارند که با اجره کودکان از والدینشان و فرستادن آنها به خیابان برای کار امرار معاش می‌کنند، بنابراین دیدی مجرمانه به این قضیه داشته و حتی کودکان را خطأ کار می‌دانند. تجربه نشان می‌دهد که بخش اعظم کودکان کار در ایران دارای خانواده هستند و تنها به دلیل فقر و عدم دسترسی به امکانات اجتماعی، رفاهی، بهداشتی، آموزشی و برای گذراندن زندگی خود و خانواده راهی بازار کار می‌شوند. به طور قطع مسئله وجود باندهای اجره کودک را نمی‌توان انکار نمود اما باید در نظر داشته باشیم باندها و شبکه‌های سوءاستفاده از کودکان در شرایط و جامعه‌ای شکل می‌گیرد

آموزش برای همه تا سال ۲۰۱۵

سنند ب برنامه «آموزش برای همه» در مهر ماه سال جاری ۸۳ در هیأت دولت به تصویب رسید و به تمامی وزارت خانه های کشور جهت هماهنگی با وزارت آموزش و پرورش در اجرا ب برنامه مذکور ابلاغ گردیده است، براین اساس وزارت آموزش و پرورش باید با هدف گیری گروه های دانش آموزی پیش دبستانی، آموزش پایه (ابتدایی و راهنمایی) آموزش خاص (دانش آموزان استثنایی) سواد آموزی و آموزش بزرگسالان و در نهایت کودکان خارج از مدرسه (کودکان کار، کودکان خیابانی و) وضعیت آنها را تا پایان سال ۹۴-۱۳۹۳ (۲۰۱۵ - م) براساس شاخص های تعیین شده بهبود بخشد.

عکس از : سلما یار جانی - تهران، مولوی

خاص آنان، بخشی از مصاديق به کارگیری اعتبار مورد نظر است. وی همچنین اشاره می نماید سند «آموزش برای همه» به همه دستگاه های کشور ابلاغ شده است اما ۱۲ نهاد و وزارت خانه به عنوان عضو درگیر در اجرا این سند مسؤولیت مستقیم دارند. وی می افزاید: برنامه مذکور چشم اندازی از اهداف پیش بینی شده در برنامه های سوم و چهارم توسعه، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، سند نهایی اجلاس آموزش برای همه مصوب سال ۲۰۰۰ یونسکو «دکار» و است که بر اساس آن تا سال ۲۰۱۵ باید بتوانیم به اهداف پیش بینی شده دست یابیم و در صورت عدم دسترسی به شاخص های مورد نظر در پایان برنامه بایستی دلایل عدم موفقیت خود را به نهاد

به گفته خانم «شهره حسین پور» رئیس گروه مطالعات و مقررات دفتر آموزش و پرورش ابتدایی، در سال جاری اعتباری معادل ۱۶ میلیارد تومان از طرف سازمان مدیریت و برنامه ریزی به منظور کمک به اجرا طرح آموزش برای همه به وزارت آموزش و پرورش اختصاص یافته، که در استان های کشور هزینه خواهد شد. در این مسیر تهیه، توزیع و تجهیز امکانات آموزشی برای مناطق محروم، ارتقاء مهارت های حرفه ای نیروی انسانی شاغل در بخش های ابتدایی و راهنمایی، افزایش پوشش تحصیلی با تأکید بر جذب دختران در مناطق محروم - (روستایی و عشایری)، توسعه آموزش مهارت های زندگی و ارتقا کیفیت آموزشی برای دانش آموزان متناسب با نیازهای

های اساسی برنامه آموزش برای همه با استی
انطباق شرایط و برنامه های آن با زندگی و شرایط
کودکان به جای انطباق کودکان با شرایط طرح
باشد.

بین المللی (EFA) («آموزش برای همه» ارایه و
توضیح دهیم.

بنا به نظر کارشناسان طرح یکی از چالش های
اساسی پیش رو، بهبود ورود کودکان خارج از
پوشش تحصیلی مانند کودکان کار، کودکان
خیابانی و کودکان بد سرپرست یا بی سرپرست به
چرخه آموزشی است. بی تردید یکی از ویژگی

انگشت ها، سایه به نقاشی های کودکی مان می افکنند تا تبلور تمام نبودن ها به تیرگی بنشینند.

بی تردید یکی از ویژگی های اساسی برنامه آموزش برای همه با استی انطباق
شرایط و برنامه های آن با زندگی و شرایط کودکان به جای انطباق کودکان با
شرایط طرح باشد.

توانا بود هر که دافا بود

بار دیگر ماه مهر آمد و کوچه ها پر شده از هلهلهی زندگی بخش کودکان. کودکانی که در آوای شان آواز چلچله ها و در نگاهشان زلال چشم ها، جاری است. گرمای دستانشان گرمای خورشید و دل هایشان مأوای عشق و مهربانی و پاکی است.

بار دیگر اول مهر ماه ساعت ۸ صبح زنگ دانایی و تلاش به صدا در آمد.

کودکان پر شور در آغاز فرصتی نو و بزرگترها سرخوش از این فرصت. جا دارد از خود بپرسیم:

۱- آیا همه کودکان از این فرصت بهره مند گشته اند.

۲- آیا هیچ کودکی نیست که اکنون در مدرسه نباشد؟

ما از فرصتی که برای کودکانمان فراهم گشته سر خوشیم در صورتی که به خوبی می دانیم هستند کودکان بسیاری که هر روز به جای حضور در کلاس درس ناچارند راهی کوچه و خیابان و بازار و کارگاه شوند. مگر نه اینکه انسان خوشبخت در جامعه خوشبخت زندگی می کند و سعادت و خوشبختی همه انسان ها به سمت هم گره خورد؟ پس چگونه می توانیم تنها به شادی کودک خود بسند کنیم.

پرورش در امر تعلیم و تربیت در نظر گرفته است توجه داشته باشیم و یادآوری می گردد به موجب ماده ۲۸ و ۲۹ پیمان نامه جهانی حقوق کودک و اصل ۳۰ قانون اساسی و به استناد آن چه در آین نامه اجرایی تصریه ۶۲ قانون برنامه دوم توسعه جمهوری اسلامی ایران تصریح گشته، آموزش اجباری و رایگان حق همه کودکان است و در این راستا وزارت آموزش و پرورش وظیفه خطیر تعلیم و تربیت و آماده سازی کودکان برای پذیرش یک زندگی مسؤولانه در جامعه ای آزاد را برای تمامی گروههای قومی، ملی، مذهبی و افرادی که منشأ بومی دارند به عهده دارد و در این مسیر چنان چه خانواده ای به هر دلیل نتواند امکان برخورداری کودک خود از حق آموزش را فراهم نماید یا مانع برخورداری کودک خود از این حق مسلم گردد. این نهاد با همکاری دیگر سازمان های ذیر بط، مسؤول پیگیری موضوع تا بازگشت کودک به کلاس درس و

دکتر «سید حسن الحسینی» یکی از مسوولان وزارت آموزش و پرورش طی مصاحبه ای به وجود سه میلیون کودک واجب التعلیمی که امسال نتوانسته اند به مدرسه بروند اشاره می کند. صرف نظر از منبع اعلام کننده این آمار و یا میزان دقیق بودن آن توجه به این نکته ضروری است که بخش اعظم کودکانی که به مدرسه نمی روند کودکانی هستند که به ناچار سر از بازار کار در آورده و جذب مشاغل مختلف می شوند. در بخش دیگری از این مصاحبه آقای دکتر «الحسینی» به وجود ۱۳ میلیون نفر از افراد زیر ۴۵ سال کشور که بعد از دوران ابتدایی با نهضت سواد آموزی از ادامه تحصیل باز مانده اند و هم اکنون با پدیده کم سوادی رو برو هستند اشاره می کند. و نیک می دانیم که از این میزان نیز سهم کودکان کار اندک نیست. ضمن در نظر گرفتن زحمات و تلاش صادقانه معلمان و دست اندر کاران آموزش و پرورش کشور جا دارد به نقش و جایگاهی که قانون برای وزارت آموزش و

و مادر، ناکافی بودن امکانات آموزشی
وهرگز به مدرسه راه پیدا
نمی کند

۲- کودکانی که بنا به دلایلی از جمله مشکلات فردی، خانوادگی، یا نارسایی‌های آموزشی و غیره به مرور افت تحصیلی پیدا کرده و در نهایت مجبور به ترک تحصیل شده و جذب مشاغل مختلف می‌شوند.

۳- گروه سوم کودکانی هستند که هر یک به دلایلی از جمله: جنگ، خشکسالی، محرومیت و..... ناگزیر از مهاجرت بوده و با توجه به غیر قابل بازگشت بودن فرصت‌های کودکی، وزارت آموزش و پرورش موظف است زمینه‌هایی را فراهم آورد تا تمامی کودکان پناهنده و پناهجو بتوانند از این ابتدایی ترین حقوق انسانی خود بهره مند گردند.

قاسم حسنی

برخورداری از حق مذکور می‌باشد. از این رو با توجه به آمار نگران کننده و رو به رشد پدیده کار کودکان، کودکان خیابانی و کودکان محروم از آموزش در کشور، ضرورت توجه بیش از پیش و اقدام فوری برای رفع موانع از حضور تمامی کودکان در کلاس درس و ضرورت سرمایه‌گذاری، توجه و بهره‌گیری از تمامی امکانات موجود برای تحول در نظام آموزشی کشور به سمت ایجاد نظام آموزشی فرآیند و همه جانبیه به نحوی که تمامی کودکان در سراسر کشور از آموزش‌های لازم، مناسب و با کیفیت برخوردار گردند به چشم می‌خورد. در مسیر دستیابی به اهداف برنامه «آموزش برای همه» ضرورت توجه و برنامه ریزی برای گروه‌های زیر دارای اولویتی خاص می‌باشد:

۱- کودکان واجب التعليمی که هر یک بنا به دلایلی از جمله فقر، محرومیت، بی‌سرپرستی، بد‌سرپرستی، نداشتن شناسنامه، دور افتاده بودن محل زندگی، باورهای فرهنگی، نا‌آگاهی‌پدر

فرشید ایوبی نژاد - تهران، خیابان مولوی

با کودکان کار دیروز

«یعقوب مهدیون» متولد اول فروردین ۱۳۰۷ شهرستان شبستر می باشد. ایشان یکی از کودکان کار سال های دور هستند که با رنج و تلاش فراوان تمام عمر خود را در راه بهبود شرایط کارگران سپری نمودند. در جریان این تلاش ها با سندیکای کارگران کفاس آشنا شده و به عنوان یک عضو ساده فعالیت خود را در سندیکا آغاز و تا دبیری سندیکا پیش می روند. بین سال های ۶۲ تا ۵۱ سمت دبیری سندیکای کارگران کفاس را عهده دار بودند. آقای مهدیون هم اینک ریاست کانون بازنیستگان شهرستان کرج را به عهده دارند از دیگر مسؤولیت های ایشان می توان به عضویت در بازرگانی کانون بازنیستگان استان تهران اشاره نمود.

تبیه بچه ها بود و همیشه برای من سوال هایی مطرح بود که چرا معلم ها با بچه ها صحبت نمی کنند و من همیشه دنبال چراها بودم زمانی هم که مشغول کار در کارگاه کفاسی شدم این چراها همواره با من بود و با بالا رفتن سن و کسب تجربه «چراهای» من نیز بیشتر می شد. حال دیگر تبعیض ها و نابرابری هایی که می دیدم مرا آزار می داد و به دنبال یافتن پاسخی به این سؤالات بودم با سندیکای کارگران کفاس آشنا شده و به عضویت آن در آمدم.

یعقوب مهدیون

هنگامی که متولد شدم ۵ ماهه بودم که پدرم را از دست دادم و دایی ام سرپرستی خانواده مان را به عهده گرفت. به سن مدرسه که رسیدم وارد مدرسه شدم که از آن دوران چیز زیادی به خاطرم نیست. اما یکی از مسایلی که خیلی یاد مانده تبعیض بود که حس می کردم بین من که پدر نداشتم و دیگرانی بود که پدر داشتند. این تبعیض زمانی بیشتر به چشم می خورد که کودکان هم سن و سال خود را با پدران ثروتمند شان می دیدم. اگر چه پدر نداشتم اما مادری فدایی داشتم. هنگامی که بچه ها در کوچه گرد و می شکستند و یا انگور می خورند من حق نداشتم که این کار را انجام دهم زیرا مادرم مرا به شدت منع کرده بود. او می گفت: چون ما با غذای نداریم اگر توی کوچه گرد و یا انگور بخوری هر کسی ممکن است تصور کند از با غذای چیده ای اندک اندک به سال های ۱۳۲۰ رسیدیم و من در کلاس چهارم مشغول تحصیل بودم. با ورود متفقین به ایران و اوضاع بد اقتصادی مردم مجبور به ترک تحصیل و تأمین معاش برای مادر و خواهرم شدم چون دیگر پسری ۱۳-۱۴ ساله شده بودم و وظیفه خود می دانستم تا از آنان حمایت کنم. یکی از خاطراتی که در دوران مدرسه داشتم فلک کردن و

که از فردا کسی سر کار نرود و اگر سراجتان آمدند حقوق شما باید ۲ برابر بشود و به جای میخ صاف کردن، کارفرما باید از میخ نو استفاده نماید. بدین ترتیب اعتصاب پادوها آغاز شد. کارفرمایان به دنبال پادوها رفتند تا پادوها را سر کار برگردانند. چون وقتی کارگر کوچک نباشد، نظافت کارگاه نباشد بوی گند همه جا را بر می دارد. و در مقابل، مقاومت یک هفته ای پادوها سرانجام کارفرمایان مجبور به رعایت خواسته های آنان شدند. به دنبال این اعتصاب موفقیتی دیگر هم رخ داد و سندیکا به فکر افتاد که یک درجه بالاتر از این ها که وردست ها هستند یا به نام بخیه کش ها معروفند را هم حمایت کند. بخیه کش ها کارهای شاقی داشتند و همه کار انجام می دادند ضمن اینکه دایم از کارفرما فحش و ناسزا هم می شنیدند. بخیه کش ها جفتی ۵ ریال بخیه کشی می گرفتند و هیچ پیشکاری در کفashی بدون بخیه کش، نمی توانست کار کند. بخیه کش ها چند روز اعتصاب کردند و توانستند با ۲ برابر مزد مجدداً ۵ سر کار بروند و در اثر اتحاد و رهبریت سندیکا ۱۰ ریال مزد می شود ۱۰ ریال یعنی صد درصد این موفقیت ها در بین تمام کارگران صنف، موجب تبلیغات وسیعی به نفع سندیکا صورت گردید به نحوی که سندیکا تصمیم می گرفت یک شعبه دیگر در بازار کوچه سید ولی تأسیس نماید. اولین فعالیتی که سندیکا در شعبه جدید انجام داد، برگزاری کلاس مبارزه با بی سوادی برای کارگران بود. زیرا اعتقاد بر این بود کارگران باید سواد داشته باشند تا بتوانند از حقوق خود دفاع نمایند. یکی دیگر از اقدامات سندیکا برگزاری کلاس هایی برای بالابردن سطح معلومات کارگران کفash بود. اولین روزی که در این کلاس ها شرکت کردم سه نفر بودیم و یک استاد مسیحی داشتیم من با شرکت در این کلاس ها از

آن زمان رسم بر این بود که از طلوع آفتاب تا غروب آفتاب کار می کردیم و بعد، کارمان در خانه کنار چراغ گردسوز ادامه داشت. یکی از چیزهایی که آن زمان بود الان نیز هست، استثمار کودکان در محل کار است. این سوء استفاده در زمینه های مختلف صورت می گیرد که گاهی اثرات تلخ آن در تمام زندگی آنها باقی می ماند. سندیکای کارگران کفash با برگزاری کلاس های آموزشی در صدد بالا بردن آگاهی کارگران بود و من پس از آشنایی با سندیکا و آگاهی از حقوق خود بود که پی بردم برای جلوگیری از نابرابری، تبعیض و هر نوع ستم باید اقشار فرودست جامعه با هم اتحاد و اتفاق داشته باشند. کارفرمایان تلاش می کردند از کارگران کم سن و سال استفاده نمایند. چون دستمزد شان کم بود کار بیشتری انجام می دادند، کارفرمایان سعی می کردند کارگر کم سن و سال وقتی وارد کار می شود او را به هم تراز ۱۰ سال سابقه کار برسانند، این به این دلیل بود که کارگران بزرگسال به این تفکر دسته جمعی رسیده بودند که برای رسیدن به رفاه باید با هم متحد باشند ولی بچه ها با سنین کمتر به دلیل عدم آگاهی از حقوق خود فرمابنبردار بودند و با مزد کمتر کار بیشتری از یک کارگر با سابقه انجام می دادند. کارفرمایان از کودکان بیشتر برای پادویی و نظافت در کارگاه استفاده می کردند و علاوه بر آن در صنف کفashان کارفرمایان به منظور صرفه جویی در خرید میخ پادوها را موظف می کردند که میخ های کج شده را با چکش صاف کنند و این عمل موجب می شد، اغلب انگشتان آنان زخم شده و با انگشتی خونین به خانه بروند. تا اینکه سندیکای کارگران کفash برای پایان دادن به این شرایط فکری اندیشید. اواخر سال ۲۶ و اوایل ۲۷ بود که از کارگران پادو دعوت به عمل آورده شد و به دنبال آموزش مسائل کارگری به آنان گفته شد

بنابراین اقدام به ایجاد سپری از بچه‌های سالم و محبوب پاساژ برای حمایت از آن کودک نمودند و به آنها گفتند از این کودک بطور کامل مراقبت نمایند و نگذارند آسیبی او را تهدید نماید و نفری که مسؤول این کار شده بودند مثل یک نگین از آن کودک مراقبت می‌کردند. اتحادیه و سندیکا تأثیرات بسیار خوبی در این زمینه داشت و حرمت بچه‌ها و خانم‌ها تاچند سالی حتی بعد از تعطیلی سندیکا هم حفظ می‌شد. متأسفانه امروزه، بعد از گذشت ۶۰ سال هنوز شاهد کار کودکان و آسیب‌های وارد ناشی از کار بر کودکانیم و این در حالی است که آنان گرانبهاترین سرمایه‌های جامعه هستند و وظیفه تمامی سازمان‌ها و نهادهای ذیربسط است که بدون هر گونه اتلاف وقت برای دفاع از حقوق انسانی آنان چاره اندیشی نمایند.

طرف فامیل طرد شدم چون آنها همه چیز را در پول می‌دانستند. بعد از مدت کوتاهی پیشرفت کردم و مسؤولیت کفash های بازار را به عهده گرفتم و وارد کلاس‌های کادر شدم و تدریس ده‌ها نفر را به عهده داشتم. سه روز در هفته برای آموزش وقت می‌گذاشتیم. نکته جالب توجهی که در آن زمان وجود داشت این بود که در سندیکای کارگران خیاط دختران و پسران در کنار هم فعالیت می‌کردند و بدون اینکه حس کنند با هم فرقی دارند از هم محافظت می‌کردند. از دیگر تأثیر گذاری‌های سندیکا حمایت از زنان و دختران و کودکان کارگر در مقابل آسیب‌هایی بود که در محیط کار بر آنان وارد می‌آمد. چرا که از این گروه سوء استفاده‌های بسیاری می‌شد و می‌شود. به طور مثال در پاساژ مرکزی استانبول یک پسر بچه ۱۰-۱۲ ساله اهل اردویل که خیلی نجیب و زیبا بود برای کار به آن پاساژ آمد. در آن پاساژ لات و لوت‌های زیادی بودند که ۲ نفر از فعالان سندیکایی احساس کردند که شرایط آن محیط می‌تواند برای کودک خطرناک و آسیب زننده باشد.

نوجوانان شاغل در کارگاه کفashی - ۱۳۴۰

گزارش مددکاری

در گزارش مددکاری به ۳ مورد از مشکلات آموزشی، بهداشتی و رفتاری کودکان تحت حمایت این انجمن اشاره می‌شود.

عدم شناخت اولیای مدارس از شرایط کودکان کار و به نوعی در روند آموزشی کودک اختلال ایجاد می‌کنند. به طور قطع سطح آگاهی، فرهنگ و نیز استحکام ساختار خانواده به طور مستقیم در پیشرفت تحصیلی هر کودکی مؤثر است. ولی متأسفانه بعضی از خانواده‌های کودکان کار به دلیل شرایط خاص فرهنگی و اجتماعی خویش مانع تحصیل فرزندانشان می‌گردند.

خانواده‌های غربتی از این گروهند. یقیناً تغییر اهداف، روش‌ها و سیستم آموزشی به شکلی پیگیر و همه جانبه که فراتر از سواد آموزی صرف باشد، می‌تواند کودکان بیشتری را تحت پوشش قرار دهد.

مشکلات بهداشتی و پزشکی کودکان کار
یکی از عمدۀ ترین مشکلات کودکان کار، مشکلات جسمی و بهداشتی آنان می‌باشد. سوءتعذیه و آلودگی محیط زندگی و کار کودکان از جمله عواملی است که همواره سلامتی آنان را به خطر می‌اندازد.

مشکلات آموزشی کودکان کار

حضور طولانی مدت کودکان کار در خیابان و یا کارگاه جهت انجام کار و نیز ساعت‌های طولانی مدتی که آنان به خصوص دختران جهت شکستن قند، ساختن گیره سر، گل مصنوعی، در منزل سپری می‌کنند مهمترین عامل محرومیت کودکان کار از آموزش و تحصیل است این مسئله اصلی ترین مشکل کودکان کار است، چرا که محرومیت از آموزش به هر شکل و نوعی که باشد زیر بنای مشکلات بی شماری از قبیل بی سوادی، نداشتن مهارت‌های اجتماعی، ناتوانی انجام کارهای اقتصادی و می‌باشد. کودکی که مجبور است از ساعت ۳ بعدازظهر تا ساعت ۱ الی ۲ بامداد در خیابان کار کند و یا از ساعت ۹ صبح تا ساعت ۸ الی ۹ شب در کارگاه‌ها و یا معازه‌ها کاری سخت و طاقت فرسا انجام دهد، دیگر چگونه می‌تواند صبح زود آن هم با آمادگی و شادابی سر کلاس حاضر شده و به درس معلم گوش فرا دهد.

در این بین نیز ممکن است تعدادی از کودکان علی‌رغم ساعت‌های طولانی کار و نیز خستگی به دلیل علایق و انگیزه‌های شخصی و یا پیگیری خانواده به کلاس درس راه پیدا کنند که آن هم بدون مشکل نیست. عواملی از قبیل تغییر شرایط کاری و پیدا کردن کاری پر در آمد به دلیل مشکلات مالی خانواده، شرایط خانوادگی کودک و اهمیت آنان به این مسئله و نیز شرایط مدارس،

خصوص بیماری های پوستی و عفونی بین کودکان می گردد.

از طرفی بالا بودن هزینه های دارو و درمان و نبود خدمات حمایتی و بیمه برای کودک و خانواده وی باعث می شود آنها جهت درمان بیماری به جای مراجعه به پزشک از داروهای خانگی و درمان های سنتی استفاده می نمایند.

عکس از : سمیکا - تهران، خیابان سعدی شمالی

از سوی دیگر روز به روز از میزان خدمات اجتماعی که از جانب مرکز درمانی در اختیار قشر محروم قرار می گیرد کاسته می شود. به عنوان مثال با خود گردان شدن بیمارستان ها کمک هایی از جانب مدد کاری بیمارستان جهت کاهش هزینه درمان می شد، بسیار کمتر شده است. این در حالی است که طبق بند ۱ ماده ۲۴ پیمان نامه حقوق کودک «کشورهای عضو، حق کودک را برای برخورداری از بالاترین معیارهای بهداشتی و تسهیلات قابل حصول جهت درمان بیماری و بازیابی سلامت به رسمیت می شناسند. کشورهای عضو برای تضمین اینکه هیچ کودکی از حق دسترسی به چنین خدمات بهداشتی محروم نماند تلاش خواهند کرد.»

مشکلات مالی خانواده باعث می شود کودک نتواند از تغذیه مناسبی برخوردار بوده و از طرفی کودکان کار در خیابان معمولاً وعده های غذایی کمتری داشته و بیشتر بر وعده غذایی آنان خلاصه می شود به کیک، کلوچه، شیرینی و که ارزش غذایی چندانی ندارد. علاوه بر این آلودگی هوای خیابان و یا محیط کارگاه و باعث تضعیف سیستم ایمنی بدن کودک شده و او را در برابر عوامل بیماری زا آسیب پذیر نموده و باعث می شود به راحتی بیمار گردد.

از سوی دیگر محیط زندگی بچه ها مملو از آلودگی است که این مسأله باعث شیوع بیماری های مختلف در بین آنها می شود. زباله ها و فاضلاب منازل و مغازه ها در جوی خیابانی که از مقابل منازل کودکان می گذرند، تخلیه می شود سرنگ های مصرف شده در گوش و کنار خیابان و پارک ها به وفور دیده می شود. قریب به اتفاق منازل به صورت چند خانوار است که معمولاً یک حمام و یک دستشویی دارد که کلیه افراد منزل که اغلب بیش از ۱۵ نفر هستند به صورت مشترک از ان استفاده می کنند و گاهی اوقات چون منزل فاقد حمام است مجبورند برای استحمام از حمام های عمومی استفاده کرده که برای کاهش هزینه هفته ای یک بار و یا هر ده روز یک بار استحمام می نمایند.

بیماری های انگلی و شپش سر، به وفور در بین بچه ها دیده می شود. که این مسأله به خصوص شپش سر، خود عامل انتقال بیماری های زیادی است. منازلی که کودکان در آن زندگی می کنند یا آشپزخانه ندارد و یا دارای آشپزخانه مشترک است که در آن حداقل ۲ خانوار غذا درست می نمایند و به نوعی باعث آلودگی محیط زندگی کودک می گردد و نیز شیوع بیماری های مختلف به

عکس از: زهرا بناسار - تهران، خیابان شوش، پارک بهاران

مشکلات کودک با خانواده:

قطعاً درگیری های بین کودک و خانواده در هر قشر و گروهی وجود دارد اما مشکلات اقتصادی، پایین بودن سطح آگاهی و نیز فقر فرهنگی از جمله عواملی است که تشدید کننده این قبیل درگیری ها است.

کودکی که به خاطر فشار مالی خانواده مجبور است کار کند و به همین دلیل از دستیابی به آرزو ها و تمایلاتش محروم شده و نیز فشار جسمانی و روانی زیادی را باید تحمل نماید به شیوه های مختلف سعی در تخلیه این فشار دارد بنابراین بسیار پرخاشگر شده و با اندک مشکلی با والدین و خواهر و برادرش درگیر می شود و دعوا می کند. از سوی دیگر والدین او نیز که به خاطر همین مسایل رنج زیادی می برند و از سوی دیگر درک درستی از علل رفتارهای کودکشان ندارند و نیز از سطح فرهنگی و آگاهی نسبتاً پایینی برخوردارند، روشی غیر از تنبیه و توهین او نمی شناسند و روز به روز به میزان درگیری ها و دعواهای آنها اضافه می شود.

ثمانه هاشمی

علاوه بر این در دسترس بودن خدمات بهداشتی برای تمامی کودکان بخصوص کودکان محروم حق آنان است. این امکان تقاضای دور از انتظاری نیست. کودکی که بیمار است، به خدمات درمانی نیاز دارد و این نیاز او خواسته نامعقولی نیست که برآورده کردن آن تبعاتی را به دنبال داشته باشد. بنابراین با تغییر سیستم ارایه خدمات بهداشتی به کودکان به خصوص کودکان محروم و نیز در دسترس و ارزان کردن این خدمات از طریق مراکز درمانی و یا حمایتی و همچنین تغییر ساختار صنعت بیمه کشور و ایجاد بیمه های مخصوص کودکان، می توان این خواسته و حق کودکان را تأمین نمود.

یقیناً اگر با دیدی اقتصادی به معضل درمان کودکان بنگریم و از مسایل انسان دوستانه و حقوق کودک صرف نظر بنماییم باز هم به این نتیجه خواهیم رسید. جامعه ای که خدمات بهداشتی ارزان در دسترس نداشته باشد، بیماران بیشتری خواهد داشت که در دراز مدت هم از نظر مالی و هزینه بار سنگین تری بر دوش دولت خواهند گذارد و هم نیروی کار خسته و ناکارآمدی خواهند بود. بنابراین لازم است این مسئله هر چه سریع تر و به صورت همه جانبه توسط مسؤولین امر مورد بررسی قرار گیرد.

کتابخانه – بامداد

روز ها می گذرد و کتابخانه انجمن با بهره‌گیری از کمترین امکانات مبدل به فضایی ساده و صمیمی برای گریز از رنج و خستگی و دل سپردن به رویاهای شیرین کودکانه در دنیای قصه و شعر و ترانه برای کودکان گشته است.

با آرزوی گسترش روز افرون کتابخانه و کتابخوانی در انجمن و تقدیر از حمایت های بی‌دریغ دوستان خوب شورای کتاب کودک و نیز قدردانی از تلاش های دیگر عزیزانی که در این مسیر مارا یاری کردند نگاهی داریم به دو گزارش ارایه شده درباره کتابخانه کوچک انجمن.

کتابخانه طی چند ماه اول فعالیت، کار خود را با هفتة ای بک روز که توسط سرکار خانم ها «شهلا افتخاری» و «فریار قدسی» اداره می شد، ادامه داده ولی همواره تلاش بر این بود که تعداد روزهای بیشتری کتابخانه باز باشد و دیری نپایید که توانست با بهره‌گیری از فعالیت های داوطلبانه دوستان زیادی خدمات کتابخانه ای خود را به هفتة ای ۲ الی ۳ روز افزایش دهد. در بخشی از گزارش «خانم افتخاری» آمده است: «سطح فرهنگ بچه ها به گونه ای بود که جای کار فراوان داشت و دارد. شاید اغراق نباشد اگر بگوییم پس از ماه ها کار توانستیم نحوه امانت گرفتن، پس آوردن کتاب، در صف ایستان و رعایت کردن نوبت یکدیگر را به آنان آموزش دهیم و متأسفانه به دلیل کمبود نیرو تنها هر زمان پیدا کردیم برایشان کتابخوانی و قصه گویی کرده‌ایم. خوشبختانه استقبال بچه ها از کتابخانه بسیار خوب بوده است. علی‌الخصوص به علت ضعف آنها در خواندن تمام وقت حضور ما در کتابخانه به کتابخوانی با آنها بگذرد ولی با این

کتابخانه کودک و نوجوان انجمن حمایت از کودکان کار در تیر ماه ۸۲ امر توسعه خود را با تجهیزاتی چون ۵۰۰ عنوان کتاب، ۳ عدد قفسه فلزی، شش عدد میز و صندلی مطالعه، میز و صندلی کتابدار، یک وايت برد و مقداری لوازم و التحریر پی گرفت. به جز بخشی از مجموعه کتاب‌ها، بقیه لوازم و کتاب‌ها از طرف کمیته کتابخانه های کوچک برای مناطق محروم شورای کتاب کودک تدارک دیده شد. مجموعه کتاب‌های کتابخانه هم اکنون بالغ بر، ۱۲۲۰ اثر منتخب است که تا تاریخ ۸۳/۶/۳۰ بیش از ۲۰۰۰ بار به امانت برده شده است.

عکس از: فرشته فرهمند - انجمن حمایت از کودکان کار

سطح بالای سواد برخوردار نیستند کتاب می خوانند و لازم به ذکر است که به مدت ۲ ماه تعداد ۱۱۶۶ کتاب توسط کودکان به امانت برده شده است. کتاب های موجود در کتابخانه به شرح زیر است:

گروه ۱ :	پیش دبستانی و اول دبستان
عدد ۲۰	
گروه ۲ :	دوم و سوم دبستان
عدد ۱۱۷	
گروه ۳ :	چهارم و پنجم دبستان
عدد ۳۶۷	
گروه ۴ :	دوره راهنمایی
عدد ۴۳۶	
و نیز ۲۴۰ کتاب به طور امانت در دست کودکان و ۴۰ کتاب نیز یا از رده خارج گشته و یا مفقود شده است.	

سیما افشار - کتابخانه انجمن حمایت از کودکان کار

نیرو به هیچ وجه در حال حاضر پاسخگوی نیاز بچه ها نیستیم، از طرفی بسیار خوشحال هستیم که آموزگاران کلاس های سواد آموزی انجمن، نقش کتابخانه را به عنوان مکمل کار خود به طور عینی دیده و پذیرفته اند. این همکاران گاه شاگردان خود را به صورت دسته جمعی به کتابخانه آورده و گاه به صورت موردي کتاب برای استفاده به امانت می برند. برنامه شورای کتاب کودک در تجهیز و سامان دهی کتابخانه هایی از این دست همواره به این گونه بوده است که بعد از کمک و همراهی در به جریان اندختن کار کتابخانه با آموزش دادن نیروهایی از درون سازمان متقاضی، اداره کتابخانه را به خود سازمان واگذار کرده ولی همکاری خود را جهت تأمین منابع بعد از کارشناسی، (تئیه کتاب)، برنامه ریزی کارهای فرهنگی و فراهم کردن امکانات اجرایی آن جهت علاقه مند کردن و پر بار کردن امر کتابخوانی کتابخانه مورد نظر ادامه می دهد. بنابراین پیشنهاد می شود انجمن حمایت از کودکان کار فرد علاقمندی را جهت تصدی کتابخانه پس از آموزش های لازم کتابداری برای حضور تمام وقت در کتابخانه انجمن استخدام نماید و تأکید می شود. همان طور که قبلاً نیز گفته شده انجمن امر سوادآموزی را در رأس کار خود قرار داده ولی (بهتر است به دلیل اجبار به کار و ساعات کم حضور بچه ها در کلاس درس) کتابخانه را به عنوان بازوی معلم فعل تر نماید و این مهم جز با استخدام کتابداری آگاه، متعهد و علاقمند دست یافتنی نیست. *

هم اکنون ۲۹۲ کودک کار، عضو کتابخانه انجمن می باشند و استقبال بسیار خوبی از این بخش دارند. تمامی این اعضاء، صرف نظر از سطح سواد و سن به کتابخانه مراجعه می کنند و اعضاء فعال در این بخش برای کودکانی که کم سن هستند و از

نقاشی و داستان نویسی آنها را برای این روز آماده کرده ایم.*

- از تمامی دوستان محترم «شورای کتاب کودک» به ویژه سرکار خانم ها : افتخاری و قدسی، که با تلاش فراوان، کتابخانه کوچک انجمن را تبدیل به دنیایی پر از آگاهی، دانش و مهربانی نمودند سپاسگزاریم .

- از مدیریت محترم موسسه محک / به خاطر اهدا کتاب، از جناب آقای «پروین» «بابت اهدا قفسه های کتابخانه و از سر کار خانم ها ... به خاطر پرداخت هزینه رنگ آمیزی کتابخانه بسیار سپاسگزاریم.

پی نوشته:
*برگرفته از گزارش سرکار خانم شهلا افتخاری کارشناس محترم شورای کتاب کودک.

*برگرفته از گزارش خانم ناهید پناهی عضو انجمن حمایت از کودکان کار

برنامه آندرسن: ۱۳ فروردین ۱۳۸۴ / دوم آوریل روز بزرگداشت «هانس کریستین آندرسن» می باشد. شورای کتاب کودک به منظور بزرگداشت این قصه گوی بزرگ و کشف و شناخت ارزش های پنهان آثار او برنامه ای را تدارک دیده است. تا کنون جلساتی در این رابط در شورای کتاب کودک برگزار شده است که هدف از این جلسات آشنایی و شناخت نویسنده بزرگ «هانس کریستین آندرسن» و ترویج داستان های او وین بچه ها (والدین و مریبان) می باشد. در این میان بچه ها در این برنامه مشارکت خواهند داشت و جلساتی را از کتابخوانی، قصه گویی که (باتوجه به متن داستان اگر متن دشوار یا بلند باشد، این گونه داستان ها خلاصه شده و برای آنها تعریف می شود)، نویسنده و نقاشی در کتابخانه برگزار شد و نمونه هایی از

سیما افشار - کتابخانه، انجمن حمایت از کودکان کار

آموزش

۱- سواد آموزی

کلاس های سواد آموزی انجمن حمایت از کودکان کار با همکاری نهضت سواد آموزی منطقه جنوب استان تهران توانسته است:

- در نیمه اول سال ۸۲ ثبت نام و آموزش ۲۰۰ کودک در ۸ کلاس مقدماتی، تکمیلی و ۲ کلاس پیش دبستانی.
- در نیمه دوم ۸۲ ثبت نام و آموزش ۴۰۰ کودک در ۲۱ کلاس مقدماتی، تکمیلی و ۲ کلاس پیش دبستانی.
- در نیمه اول سال ۸۳ ثبت نام و آموزش ۳۶۵ کودک در ۲۱ کلاس مقدماتی، تکمیلی، پایانی، پنجم، اول راهنمایی و ۲ کلاس پیش دبستانی.
- در نیمه دوم سال ۸۳ ثبت نام و آموزش ۳۷۰ کودک در ۲۰ کلاس مقدماتی، تکمیلی، پایانی، پنجم، اول راهنمایی و ۲ کلاس پیش دبستانی. تحت آموزش و تعلیم قرار دهد.

کلاس های تقویتی

اجبار به کار کودکان در ساعت طولانی، سطح پایین و یا نبودن سواد در بین خانواده های کودکان و فشرده بودن زمان تحصیل از جمله عواملی هستند که موجب ضعیف شدن درس کودکان کار عضو انجمن می گردد. به منظور جبران این مسأله، بخش آموزش کلاس های تقویتی را با حضور فعال داوطلبان معهد این انجمن در بخش های ریاضی، دیکته، انشاء و فارسی برگزار می کند. شایان ذکر است که در هر

سوادآموزی

با توجه به مشکلات آموزشی که برای کودکان کار وجود دارد. انجمن حمایت از کودکان کار برآن شد تا نوع آموزش را منطبق با ساعت آزاد این کودکان در نظر بگیرد. به همین منظور از شیوه آموزشی نهضت سواد آموزی استفاده شده است. در این شیوه کودک ۲ تا ۳ ساعت در روز را مشغول تحصیل می باشد و می تواند با سپری کردن دوره های کوتاه مدت ۴ تا ۶.....ماهه در عرض ۲ سال از بی سوادی به کلاس پنجم را یابد. که این می تواند علاوه بر این که مدت زمان اندکی را از کودک برای تحصیل می گیرد (چرا که متأسفانه کودکان مجبورند کار کنند) جبران زمان از دست رفته چند ساله را نیز بنماید. اولین گروه از کودکان کار عضو انجمن در نیمه اول سال ۸۲ در حالی وارد این عرصه گشتند که همگی بی سواد بودند و حتی تعداد بی شماری از آنان تجربه مداد در دست گرفتن را تا آن زمان تجربه نکرده بودند. و اما اینک یعنی اسفند سال ۸۳ همان گروه در کلاس پنجم پشت میز و نیمکت های انجمن نشسته اند و عزم را جزم کرده اند که در راه تحصیل و دانش اندوزی لحظه ای درنگ نکنند. اینان اینک آرزوی بزرگ را در سر می پرورانند آرزوی مدد کار اجتماع، معلم، مهندس و شدن را، و بر سرنوشت کارتان جمع کنی، قندشکنی خود خط بطلان کشیده اند هر چند که هنوز در این عرصه ها مشغول کارند لیکن تصویر و تصورشان از خود نقش و رنگی دیگر گرفته است.

• زبان انگلیسی :

علاقه و تمایل به یادگیری زبانی غیر از فارسی در کودکان ما را بر آن داشت تا کلاس های زبان انگلیسی را برای این کودکان برگزار نماییم.

آموزش حرفه و هنر:

در کنار تحصیل و علم و دانش کلاس های گوناگون حرفه ای - هنری را به منظور توانمندسازی - ارتقاء عزت نفس و تقویت اعتماد به نفس برای کودکان عضو این انجمن با حضور داوطلبان متعهد برگزار نمودیم که اشاره ای کوتاه به چندی از این کلاس ها داریم.

آرایشگری

از پاییز سال ۸۲ تا پایان زمستان ۸۳ دو گروه ۱۰ نفری طی ۲ روز در هفته در این کلاس ها شرکت کردند و توائستند با سپری کردن این دوره به توانمندی آرایشگری دست یابند. نکته قابل این که در این گروه ۱ نفر از مادران سرپرست خانواده توائستند به مهارت شغلی دست یابند و نیازهای مالی زندگی را تا حدودی تأمین نماید. ابزار اولیه کار از سوی دوستان عضو انجمن حمایت از کودکان کار تأمین و در اختیار این فرد گذاشته شد.

عکاسی

کلاس عکاسی در دو بخش مقدماتی و پیشرفته برای کودکان برگزار می شود. کودکان و نوجوانان فعال در این بخش با علاقمندی فراوان در کلاس ها حاضر می شوند و با در دست داشتن دوربین طی هفته از سوژه مورد نظر عکاسی می کنند و بعد از چاپ عکس ها با نقاط قوت و ضعف کار خود آشنا می گردند. عکاسی (همراه مدرس این بخش) در فضای باز و پارک از جمله

دوره تحصیلی تعداد نفرات متفاوتی از این

کلاس ها استفاده می کنند.

در اینجا لازم است از حضور جناب «رباطیان» که در بخش آموزش ریاضی برای معلمان محترم انجمن کلاس های آموزشی را با شیوه های نوین برگزار کردند تشکر و قدردانی نماییم.

از مدیریت محترم کانون علمی - فرهنگی قلم چی که کتاب های کمک آموزشی را برای تمامی کودکان این انجمن هدیه فرستادند سپاسگزاریم. از دوستان گرامی به خاطر تأمین لوازم نوشت افزار کودکان کار سپاسگزاریم.

پیش دبستانی

این بخش شامل ۲ گروه :

۱- ابتدایی ۲- پیشرفته می باشد. طی ۳ ماهه اخیر گروه پیشرفته کودکان پیش دبستانی مراحل (الف) نخستین مرحله از نوشت، (ب) مفاهیم ساده ریاضی، (ج) قراردهای اجتماعی، (د) درک مفاهیم، (ه) نقاشی را پشت سر گذاشتند.

و در بخش ابتدایی کودکان با اعضا مختلف بدن، مفاهیم ساده و آشنا شدند که این آموزش ها از طریق کتابخوانی - بازی - ورزش و نقاشی به این کودکان آموخته شده است.

سیما افشار - بچه های کلاس پیش دبستانی -
زمستان ۱۳۸۳

کتابچه عکس های جشنواره می باشد. همچنین از «خانم فاضله یونسی» نیز جهت ارسال عکس و راه یابی به مسابقه تقدیر به عمل آمد.

محمد شیشه چی ها

جمشید شهبازی - ۱۴ ساله ، کودک کار، عضو انجمن حمایت از کودکان کار

نقاشی

دوره های مختلفی توسط اعضاء محترم در این زمینه برگزار شد. لیکن در حال حاضر یک گروه ۱۱ نفری از کودکان یک روز در هفته در این کلاس حاضر می شوند. در اینجا به ذکر بخشی از نوشته مدرس این کلاس اشاره می کنیم:

«..... پیشتر کتاب هایی خوانده بودم راجع به نقاشی کودکان و با پیش زمینه ای از این آموخته ها وارد این انجمن شدم. اما آن چه که در اینجا دیدم چیزی شگفت آور تر از آموزه های گذشته ام بود، این بچه ها ذاتاً نقاش بودند. نقاشی در ذات خود، همان درس زندگی است، دیدن و دریافت زشتی ها و زیبایی ها. در مراحل آموزش نقاشی خوانده بودم که مثلاً آموزش کودکان زیر ۱۰ سال چگونه است. ۱۰ تا ۱۲ سال یا ۱۲ تا ۱۵ سال ولی در اینجا کودکان را ورای همه آنها

فعالیت های این گروه می باشند. در اینجا به گزارش مختصراً از مدرس کلاس عکاسی اشاره می کنیم:

در روزهای ابتدایی بهار ۱۳۸۳ بود که فراخوان جشنواره عکس کودک به دست انجمن رسید و از همان ابتدا شرکت در این جشنواره با این ایده که - حتی المقدم عکس ها به بخش مسابقه راه یابند - مد نظر انجمن قرار گرفت.

با توجه به مهلت باقی مانده برای ارسال عکس ها یعنی سی ام مرداد ماه، مقرر شد برای رسیدن به عکس های مطلوب تر انتخاب و ارسال عکس ها اواسط مرداد ماه صورت گیرد و نیز برای انتخاب عکس ها بیشتر از هر چیز نگاه کودکانه بچه ها مد نظر قرار گرفت و این که عکس ها حتی در صورت امکان نمایان گر انعکاس ذهنیت بچه ها از محیطشان باشد. به هر تقدیر در واپسین روزهای باقیمانده، هفده عکس از بین حدود ۴۰ حلقه فیلم انتخاب و به دفتر جشنواره ارسال گردید که ۵ قطعه مربوط به گروه سنی کودکان و ۱۲ قطعه در گروه سنی نوجوانان بود.

در ابتدا قرار بود در روز جهانی کودک یعنی ۱۷ مهر ماه مراسم افتتاحیه جشنواره و اعلام برندهای صورت گیرد که به علت پاره از مشکلات به تاریخ ۸۳/۰۹/۰۱ موکول گردید. بیش از آن خبر راه یافتن تعدادی از عکس ها به بخش مسابقه توسط دبیر خانه جشنواره به اطلاع انجمن رسیده بود که خوشبختانه در روز موعود عکس های خانم ها «منیژه حسینی» و «رنا جعفری» مشترکاً منتخب سوم هیأت داوران در گروه سنی نوجوانان گردید و همچنین خانم «راضیه محمدی» نیز توانست در گروه سنی کودکان جایزه ویژه خانه عکاسان ایران را دریافت نماید که این جوایز شامل لوح تقدیر، یک سکه بهار آزادی، ۱۰ حلقه فیلم و یک جلد

کودکان به کاشت گیاه - مراقبت از گیاهان و آبیاری می پردازند.

برق

در این کلاس اعضا با طرز استفاده صحیح از وسایل برقی - ساختن اتصال اولیه و لوازم برقی آشنا شدند.

قصه خوانی

با شیوه های گوناگون سعی در بالا بردن توانایی کودکان داریم. از اینرو برگزاری کلاس های قصه خوانی را در بخش آموزش در نظر گرفتیم.

آموزش بهداشت

همان گونه که در خبرنامه شماره قبل اشاره شد، آموزش بهداشت فردی و بلوغ توسط اعضا محترم انجمن تنظیم خانواده، در این انجمن برگزار شد و پس از آن مددکاران این مرکز عهده دار این مسؤولیت شدند. این کلاس ها به منظور پاسخگویی به سوالات بیشمار دختران و ارتقا

دیدم. سختی و ضمختی زندگی سن و سال را بهم ریخته بود.....»

جواد مدرسی

موسیقی و سرود

یکی از فعالیت هایی که از سال ۸۲ تا کنون ادامه دارد کلاس موسیقی و سرود کودکان است. اعضا این کلاس ضمن یادگیری سرود ها و شعرهای گوناگون، اندک اندک با نواختن آلات موسیقی آشنا می شوند. این کودکان حضوری فعال در جشن های روز جهانی کودک، اول مهر ماه و مناسبت های روز جهانی کارگر و مبارزه علیه کار کودک داشتند.

دنیای ما دریاست

هر کودکی ماهیست

دریای بی ماهی

یک ذره زیبا نیست

تئاتر

کلاس تئاتر با ۲۹ نفر کار خود را آغاز، و به آموزش اصول بازیگری، نوشتن نمایشنامه و اجرا آن توسط کودکان پرداخت. در پایان دوره اعضا این کلاس به چند گروه تقسیم شدند و به اجرا تئاتر پرداختند.

باغبانی

کار سخت و طاقت فرسا، هنوز نتوانسته است به روحیه کودکان و زیبایی دوست کودکان آسیبی همه جانبه وارد آورد. تمایل کودکان به کاشت گیاه و نگهداری از گل بسیار بالاست. کلاس باغبانی توسط «حشمت شهبازی» کودک ۱۰ ساله انجمن اداره می شود و در آن ۵ نفر از

کلاس نرگس - یکی از کلاس های انجمن حمایت از کودکان کار

به همین منظور ضمن آگاه سازی کودکان در این زمینه از آنان خواسته شد تا از بین خود فردی را به نمایندگی انتخاب نمایند تا او برنامه ریز تمیزی و نظافت کلاس باشد. بعد از اتمام ساعت کاری درس نماینده همراه چند تن از دوستان خود کلاس را تمیز و مرتب می کنند. کودکان می آموزند تا محیط زندگی خود را همیشه تمیز نگاه دارند و در صورت نا مرتبی و کشیفی بصورت گروهی، کلاس درس خود را تمیز کنند. در ضمن هر ماه تمام فضای انجمن از شیشه ها، نیمکت ها، دیوارها گرفته تا کف کلاس پرده هاتوسط تمامی اعضا انجمن (مسولین - کودکان) تمیز و آراسته می شود.

عشرت محمدی فروغ

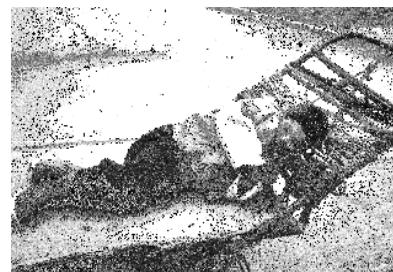
سطح آگاهی این گروه نسبت به وضعیت جسمی - بهداشتی برگزار می شود. طی ۶ ماهه اخیر آموزش بهداشت فردی، بهداشت دوران بلوغ، پیشگیری از ایدز و هپاتیت به ۲۰۰ نفر از دختران عضو این انجمن آموزش داده شده است.

آشنایی با گیاهان دارویی

از کلاس های دیگری که می توان به آن اشاره نمود، کلاس آشنایی با گیاهان دارویی است و شرکت کنندگان در این کلاس دختران، پسران و مادران آنان می باشند . این کلاس ها در ۳ گروه تشکیل می شود.

بهداشت یاران

مسئولیت پذیری در خانه، انجمن و جامعه با شیوه های گوناگون به کودکان کار عضو انجمن آموزش داده می شود یکی از این شیوه ها حفظ پاکیزگی محیط انجمن می باشد.

جمشید شهبازی - ۱۴ ساله - کودک کار، عضو
انجمن حمایت از کودکان کار

گزارش یک سال فعالیت در به

به راستی خانه دوست کجاست؟

منصوره اقبالی

آن روز من خانه‌ی مامان بزرگم بودم خواهر کوچکم
گریه می‌کرد و خاک می‌ریخت روی سرمش هر
کاری که کرد که کنار من بماند اما برادرم او را برد او
بچه‌آخری بود من ۶ تا خواهر و ۱ برادر را با پدر و
مادرم از دست دادم مامان بزرگم وقتی که همه جا را
دید سکته کرده بود و پایش شکسته بود من هم
پاییم شکسته بود من را دوازده شب بردن جیرفت
بعد از سه ماه من را بردنده بدم وقتی من ادم بم پنج
شنبه بود من را وقتی بردنده بهشت زهرا گریه ام
نمی‌گرفت خواهرم وقتی بایایم را در آورده بودند
بیهوش شده بود دلم می‌خواست من هم می‌میردم
من فکر کردم از آخرت زمون شده

پایان

زهرا بهشتی - کودک بازمانده از زلزله به

ای کاش هرگز به دنیا نیامده بودم، تا شاهد از
دست رفتن عزیزانم نمی‌شدم
ای کاش هرگز عاشق نبودم، تا شاهد از دست
رفتن معشوقم نمی‌شدم
ای کاش هرگز مادر نبودم، تا شاهد از دست
رفتن فرزندم نمی‌شدم
و ای کاش هرگز انسان نبودم، تا شاهد از دست
رفتن همشهری هایم نمی‌شدم
خانه دورست کجاست؟
هر از گاهی این جمله را می‌شنیدم که
خانه دورست کجاست؟
در دل برایشان می‌خندیدم که خود خسته
نمی‌شدم.
آخر مگر نمی‌دانید خانه ما خانه دوست است و
آشیانه ما منزل عشق.
مگر نمی‌دانید خانه دل من جای دوست و مکان
عشق است.

در دلم عشقی جای دارد که شهره شهر عشق
است و همه او را می‌شناسند.
ناگهان خنده ام خشکید.
خانه ام با خاک یکی شد.
در سحرگاه دی ماه زمان غرید و زمین لرزید
ناگهان همه چیز فرو ریخت و دنیا بر سرم تیره
و تار شد.
خدایا چه شده است؟
دیگر اکنون نه از خانه خبری است و نه از
دوست.
به راستی خانه دوست کجاست؟
آیا در چادر و کانکسی که در آن زندگی می‌کنیم؟
و قبرستانی که عزیزانمان را در خود جای داده؟
و یا قلبی که از فراق عزیزانش می‌سوزد؟
از تو می‌برسم هموطن!

انجمن حمایت از کودکان کار در به

همان طور که در خبرنامه پیشین آمد انجمن از دی ماه سال گذشته در بهم حاضر شد و پس از دو هفته همکاری با نیروهای امدادی در شهر، در صدد ایجاد مرکزی برای فعالیت های خود برآمد. پس از استقرار چادرها، برنامه های خود را با رویکرد حمایت روانی و اجتماعی از کودکان و خانواده ها آغاز نمود و با همکاری و راهنمایی اهالی، فضای سبز کنار سازمان انتقال خون واقع در محدوده منطقه ۵ ستاد معین استان تهران را به عنوان محل فعالیت خود برگزید.

به عنوان اولین برنامه اجرایی در تاریخ ۲۹ و ۳۰ دی ماه ۱۳۸۲ با همکاری یک گروه ۲۰ نفری از نیروهای داوطلب از تهران برنامه کارگاه نقاشی کودکان را برگزار نمودیم. این برنامه علاوه بر محل استقرار چادرهای انجمن در محله بنیاد شهید بهم نیز اجرا شد. انتخاب این محل با همکاری "انجمن نوباوران جوان بهم" صورت گرفت. برنامه در ۲ روز به اجرا درآمد و در این مدت تعدادی نقاشی کودکان با موضوع زمین لرزه تهیه شد. ضمن کار نقاشی، با کودکان ارتباط برقرار شد و زمینه حضور کودکان در برنامه های آینده انجمن فراهم گردید. انجمن از نقاشی های تهیه شده اولین نمایشگاه نقاشی کودکان بهم را به مناسبت چهلمین روز درگذشتگان فاجعه بهم با همکاری "مجتمع آموزشی صبا" در مرکز مشارکتهای مردمی منطقه ۶ شهرداری تهران برگزار نمود. از تعدادی از این نقاشی ها کارت چاپ شد و به نفع کودکان بهم به فروش رسید. پس از آن نیز دو نمایشگاه دیگر در بهمن و اسفند ۱۳۸۲ در مجتمع آموزشی صبا و فرهنگسرای امیرکبیر برگزار گردید.

راه اندازی مرکز انجمن در به

پس از برگزاری کارگاه نقاشی کودکان، برنامه های انجمن در چادرها آغاز شد. دو چادر به اجرای برنامه ها و یک چادر برای اسکان نیروهای انجمن در نظر گرفته شد. حضور نیروها در چادر و در همسایگی مردم آسیب دیده موجب ارتباط گیری بیشتر و بهتر با مردم شد که از سویی شناخت ما را از وضعیت موجود و نیز شرایط روحی مردم و نیازهای آنان بیشتر نمود و از سوی دیگر باعث پذیرش فعالیت های انجمن از سوی آنان گردید. هدف انجمن در آغاز فعالیت، ایجاد فضایی شاد و سرگرم کننده برای کودکان و برقراری ارتباط دوستانه برای تسکین آلام روحی آنان و نیز اطمینان خاطری بود برای خانواده های آنان که در شرایط زندگی در چادر و وضعیت روحی نامناسب نه تنها حوصله پرداختن به کودکان را نداشتند بلکه خود نیز نیازمند یاری بودند.

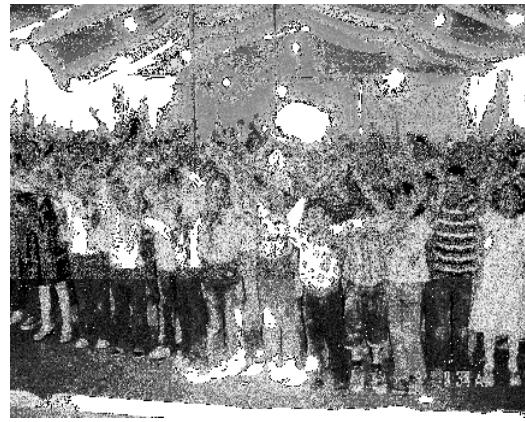
راه اندازی این مرکز موجب شد تا گروه های امداد رسان دیگر از جمله پزشکان و مشاوران و روانشناسان از این مرکز به عنوان پایگاه فعالیت خود استفاده کنند و مردم این منطقه بتوانند از خدمات آنان بهره مند گردند. هراز گاه گروه های داوطلب برنامه هایی چون نمایش و سرگرمی های دیگری را در همین فضا اجرا می کردند. از آنجا که برخی گروه های هنری فعالیت کوتاه مدت برای بهم داشتند ترجیح می دادند از مراکز موجود برای اجرای برنامه های خود استفاده نمایند، از این رو وجود این مرکز امکان اجرای برنامه های آنان را در این منطقه فراهم می کرد.

علاوه بر فعالیت های گفته شده، انجمن تصمیم به برپایی چادر بزرگی برای اجرای برنامه های ورزشی و هنری و برگزاری اجتماعات محلی گرفت. شرایط زندگی در آن زمان ایجاد چنین فضایی را می طلبید. این چادر با مساحت ۲۰۰ مترمربع در محوطه باز ساختمان قدیمی سازمان انتقال خون برپا شد و از فروردین ماه ۸۳ به پهنه برداری رسید. به مرور با گسترش فعالیت ها و نیاز به فضای وسیع تر در اردیبهشت ماه ۸۳ محل فعالیت را از پارک به محوطه سازمان انتقال خون در کنار چادر بزرگ منتقل نموده و پس از آن با افزایش تعداد کلاس ها و تغییر آنها از چادر به کانکس محوطه نسبتاً وسیعی به فعالیت های انجمن اختصاص یافت.

همکاری با سازمان ها:

ضمن اجرای برنامه ها، ارتباطاتی با سازمان های دولتی و غیردولتی ایرانی و خارجی برقرار شد که برخی از آنان منجر به همکاری های مشترک گردید. از آن جمله می توان به سازمان های People in need ، UNICEF ، Mercy Corps ، Save the Children ، NVNTD ، CODE و TDH داشته ایم. برخی از این همکاری ها به صورت کمک های مالی مقطوعی و برخی در قالب پروژه بوده است. علاوه بر این، همکاری هایی نیز در دیگر زمینه ها مثل برپایی نمایشگاه و جشن با سازمان های بهزیستی، وحدت جوانان ایران زمین اصفهان و TDH داشته ایم.

چادر انجمن حمایت از کودکان کار - به

برنامه های اجرا شده در یک سال گذشته و هدف آنها:

راه اندازی کتابخانه: از روزهای آغاز فعالیت در صدد راه اندازی کتابخانه ای برای کودکان برآمدیم و با راهنمایی «شورای کتاب کودک»

اولین فعالیت انجمن برگزاری کلاس های آزاد با برنامه های نقاشی، کاردستی، قصه خوانی و بازی در دو نوبت صبح و عصر بود. این برنامه از اواخر دی ماه ۸۲ تا اوایل تابستان ۸۳ ادامه داشت.

زندگی کمک کند. از این رو برپایی کلاس های آموزشی ضرورت داشت. انجمن با توجه به امکانات موجود به عنوان اولین کلاس آموزشی کلاس زبان انگلیسی را دایر نمود.

تعداد ۵۰۰ جلد کتاب تهیه کرده و کتابخانه کوچکی در یکی از چادرها برپا نمودیم که با استقبال بسیار خوبی روپروردید. به مرور تعداد کتاب ها افزایش یافت و کتاب هایی برای بزرگسالان نیز به آن افزوده شد.

موسیقی کودکان: تأثیر مثبت موسیقی بر روان و تقویت انسجام ذهنی به ویژه پس از پشت سر گذاشتن یک بحران روحی، انجیزه ما در برگزاری دوره آموزش موسیقی کودکان شد. پس از آماده کردن مقدمات کار از اواخر فروردین ماه ۸۳ این کلاس راه اندازی شد و همچنان ادامه دارد. آموزش بلز، سیلوфон، فلوت و همچنین ترانه از برنامه های این کلاس می باشد. تاکنون ۵۰ کودک از این کلاس ها بهره برده اند و اجرایی های در محل انجمن و نیز سازمان بهزیستی و هلال احمر داشته اند.

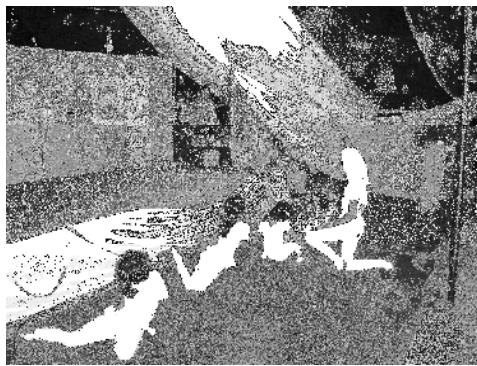
عکس از: معصومه وطنی گرگری - نمایشگاه نقاشی
- به

عکس از: معصومه وطنی گرگری - کلاس موسیقی
کودکان - به

آموزش زبان انگلیسی: این دوره از بهمن ماه سال ۸۲ آغاز شد و هم اکنون نیز ادامه دارد. تا کنون ۱ کلاس خردسالان، ۶ کلاس مبتدی و ۲ کلاس سطح یک و ۱ کلاس سطح دو با ۹۱ دانش آموز به پایان رسیده است. لازم به توضیح است که آموزش زبان انگلیسی زمانی اغاز شد که هنوز مدرسه ها پس از زلزله بازگشایی نشده بود و اغلب کلاس هایی که برای کودکان تشکیل می شد بیشتر جنبه بازی و تفریح داشت و حضور کودکان در آن آزاد بود، با وجودی که این کلاس ها دارای برنامه بود اما کودکان از نظر زمان حضور و نظم و انضباط در پیگیری کلاس ها قانونمند نبودند و این وضعیت تا حدی نگران کننده بود همچنین فاصله گرفتن از درس و مشق برای برخی خانواده ها نامیدی به همراه داشت، در چنین شرایطی ضروری به نظر می رسید برنامه هایی به اجرا درآید که در بازگشت بچه ها به شرایط عادی

دوره ها به طور منظم برگزار می شود اما در کنار آن فعالیت های کوتاه مدت ورزشی مثل دو، فوتبال و بدمنیتون و ... در فضای باز توسط کودکان و نوجوانان و گاهی بزرگترها نیز انجام می شود.

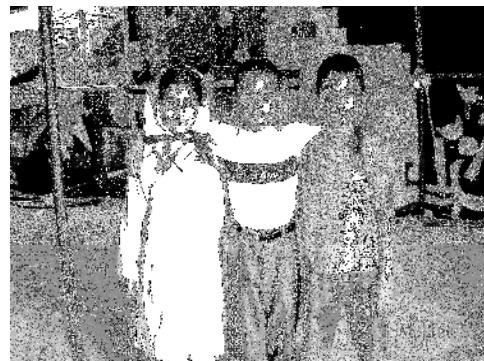

عکس از: سعید غفاری - بهم

برگزاری کارگاه های آموزشی: به منظور برگزاری دوره های آموزشی کوتاه مدت کارگاه های آموزشی در برنامه ها گنجانده شد. طی سال ۸۳، ۲ کارگاه هر یک به مدت ۳ روز، یکی با موضوع مهارت های زندگی برای نوجوانان، جوانان، بزرگسالان و مردمیان و دیگری با موضوع بازی های خلاق برای کودکان برگزار گردید.

توپیت مربی موسیقی کودکان: این برنامه در پی برگزاری کلاس موسیقی کودکان به اجرا درآمد. هدف این طرح پرورش مربی موسیقی برای مهدهای کودک یا مراکز آموزشی کودکان می باشد. از آنجا که مربی موسیقی کودکان آموزش دیده در بیم تقریباً وجود نداشت و کمبود آن در مراکز آموزشی دیده می شد برآن شدیم تا با برگزاری این دوره در حد ممکن این کمبود را جبران نماییم تا بتوان تعداد کودکان بیشتری را آموزش داد.

آموزش بازیگری: پذیرش نقش و ایفای بازی توسط کودکان در تخلیه روانی و کنار آمدن با مشکلات ناشی از بحران می تواند مؤثر باشد. طی برگزاری این دوره که با همکاری یکی از مردمیان بازیگری بهم از اواخر فروردین ۸۳ آغاز شد به طور میانگین ۲۰ نفر از کودکان اصول بازیگری را آموختند و با اجرای چند نمایش در شهریور ماه ۸۳ دوره به پایان رسید.

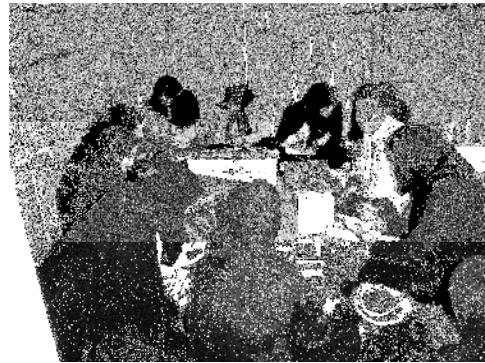
عکس از: سعید غفاری - بهم

ورزش: دوران سوگواری، ضمن بر هم زدن تمرکز فکری به نوعی رخوت جسمی و انزوا نیز منتهی می شود و زندگی در فضای کوچک چادرها و شرایط آشته شهر نیز این وضعیت را تشیدد می کند. تحرك جسمی مناسب و نیز انجام یک فعالیت گروهی در بیرون آمدن از چنین وضعیتی بسیار سودمند است. به این منظور کلاس های ورزشی را بر اساس استقبالی که از آنها صورت گرفت تشكیل دادیم. کاراته و ژیمناستیک و شطرنج با توجه به امکانات انجمن بیشترین درخواست کننده را داشت. برنامه های ورزشی پس از برپایی چادر بزرگ آغاز شد و همچنان ادامه دارد. تعداد شرکت کنندگان در کلاس های گوناگون ورزشی حدود ۱۰۰ نفر بوده است. این

«تربیت بدنی» و «کار» از انجمن حمایت از کودکان کار برگزار شد.

رقبات های تکواندو نیز در همین سالن برگزار شد. این مسابقات هم در سه رده سنی خردسالان (زیر ۱۱ سال)، نوجوانان (۱۲ تا ۱۵ سال)، جوانان (بالای ۱۶ سال) و در هفت وزن برگزار شد.

مسابقات فوتسال با شرکت ۱۶ تیم در دو رده سنی نونهالان و جوانان برگزار شد. شرط سنی برای شرکت در مسابقات برای رده ای سنی نونهالان زیر ۱۴ سال و برای رده سنی جوانان بین ۱۴ تا ۱۸ سال بود. نام تیم های شرکت کننده در رده سنی نونهالان: اردوگاه سینا، ارگ الف، ارگ ب، امیرکبیر، بخت، بهزیستی فخرآباد، سنگ نوردی، مجتمع فیاض بخش و مکتب الزهرا و در رده سنی جوانان: ارگ الف، ارگ ب، خواجه عسگر، سنگ نوردی، شجاع حیدری، کار و هنرمندان بوده است.

عکس از: مخصوصه وطنی گرگری - کلاس آموزش موسیقی به مریبان - به

برگزاری گردهش ها و اردوهای تفریحی:

در کنار برنامه های آموزشی، هر از گاه اردوهای تفریحی و گردشی یک روزه برای کودکان و خانواده های آنان برگزار شده است. به عنوان مثال ارگ جدید و یکی از مناطق سرسبز اطراف به نام دهکری که از مکان های تفریحی نزدیک بهم میباشد.

"به امید شادی" پل بین ایران و ژاپن:

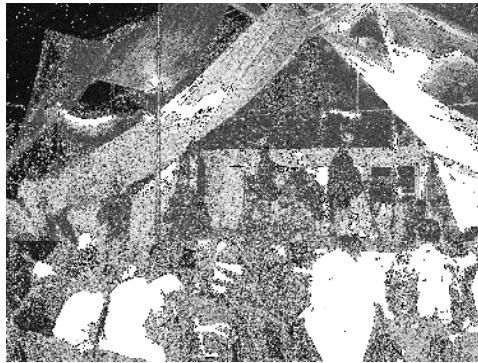
در سال ۱۹۹۵ میلادی زمین لرزه ای در کوبه ژاپن رخ داد که خرابی و کشته بسیاری به همراه داشت. پس از آن شعر و آهنگی در باره زمین لرزه توسط یک آهنگساز ژاپنی به نام آقای «اوسمی» که در حال حاضر معلم موسیقی دیستان «می شین» در کوبه است، ساخته شد. این شعر و آهنگ آن به ایران آورده شد و پس از ترجمه آن به فارسی آقای «سعید غفاری» مربی موسیقی انجمن در بهم، برداشت آزادی از آن را به شعر فارسی برگرداندند و با آهنگ ژاپنی آن به همراه گروه موسیقی کودکان و گروه مربی ها به اجرا درآوردند. این ترانه دریکی از روزنامه های ژاپنی پل بین ایران و ژاپن نامیده شد.

برگزاری مسابقات ورزشی "جام امیدهای به"

به پیشنهاد و با همکاری «انجمن وحدت جوانان ایران زمین اصفهان» و با حمایت مالی یونیسف (UNICEF)، مسابقات ورزشی «جام امیدهای به» از ۲۰ تا ۲۷ شهریور ۸۳ برگزار گردید. این مسابقات در ۳ رشته فوتسال برای پسران، ژیمناستیک و تکواندو برای دختران به مدت یک هفته برگزار شد. پس از پایان مسابقات مراسم اختتامیه برگزار، و به برندهای جوایزی اهدا شد.

رقبات های رشته ژیمناستیک در دو رده سنی زیر ۱۲ سال و بالای ۱۲ سال بین دو تیم

مراسم بزرگداشت توسط اهالی محل و نیز مراسم بزرگداشت درگذشتگان کاراته به همت مربی کاراته انجمن در این سالن برگزار گردید. جلسه پرسش و پاسخ با آقای «مرعشی» مشاور ریاست جمهوری به مناسبت روز جهانی خانواده که توسط سازمان غیردولتی «بنیاد توسعه اجتماعی بهم» ترتیب داده شده بود نیز در چادر انجمن حمایت از کودکان کار برگزار گردید.

برنامه های سرگرم کننده مانند جشن و مسابقه ورزشی از دیگر برنامه هایی است که در چادر بزرگ انجمن برگزار گردیده است.

همکاری در برگزاری کارگاه آموزشی

گسترش خانه سازی ایمن در جوامع:

این کارگاه آموزشی توسط انجمن ژاپنی CODE برنامه ریزی و در ۱۲ آبان ۱۳۸۳ در محل نمایشگاه های بنیاد مسکن در به اجرا شد. در این کارگاه، ساخت خانه های مقاوم در برابر زمین لرزه آموزش داده شد و ضمن آن، آزمایش میز لرزه با دو نمونه خانه ساخته شده در مقیاس ۱:۱۰ به اجرا در آمد. برگزار کنندگان این کارگاه علاوه بر CODE، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، مرکز توسعه منطقه ای سازمان ملل (UNCRD)، انجمن ملی تکنولوژی زمین لرزه (NSET) بوده و با همکاری دانشگاه تهران، دانشگاه کرمان، نسیم صلح ژاپن (PWJ) انجمن حمایت از کودکان کار، مهرآزان و مهندسین مشاور شورا برگزار گردید. همچنین، ترانه "به امید شادی" که پیشتر به آن اشاره شد و به عنوان پل بین ایران و ژاپن از آن یاد شده توسط گروه موسیقی این انجمن در این کارگاه به اجرا درآمد.

فعالیت های جانبی:

توزیع لوازم مورد نیاز مردم و کودکان در ماه های اول پس از زمین لرزه و برگزاری مراسم نوروز برای کودکان و توزیع هدایای نوروزی از اقداماتی بود که در این مرکز و توسط دوستان انجمن انجام گرفت.

همان طور که پیشتر به آن اشاره شد در آغاز فعالیت ها یک چادر بزرگ برای اجرای برنامه های ورزشی و نیز جشن ها و اجتماعات محلی تهیه گردید. این چادر در برنامه های گوناگونی مورد استفاده قرار گرفت. چندین مورد مراسم دعا و

برگزاری جشنواره نقاشی کودکان:

در این جشنواره که در اردیبهشت ۸۳ ماه به مدت ۲ روز برگزار شد علاوه بر اجرای برنامه های نقاشی روی کاغذ، پارچه و چادر، نمایشگاهی از نقاشی های کودکان ژاپن که توسط انجمن CODE برای کودکان بهم فرستاده شده بود به همراه نقاشی کودکان بهم برگزار گردید. این جشنواره با همکاری «کمیته سلامت روان سازمان بهزیستی» و «انجمن وحدت جوانان ایران زمین اصفهان» برگزار شد.

نمایشگاه بزرگ نقاشی کودکان:

این نمایشگاه با همکاری کمیته سلامت روان سازمان بهزیستی و سازمان TDH در مرداد ماه ۸۳ به مدت ۲ روز برگزار شد. در این نمایشگاه علاوه بر به نمایش گذاردن نقاشی های کودکان، بازی و سرگرمی های مختلفی برای آنان اجرا گردید.

این سازمان ها تصمیم داشتند یک برنامه مشترک را در یک مکان و زمان در کنار یکدیگر برای کودکان اجرا نمایند از این رو پس از جلسات مشترک تصمیم به برگزاری این جشن در محل فعالیت " انجمن حمایت از کودکان کار" گرفته شد.

این انجمن با در اختیار گذاردن امکانات و نیروهای موجود خود و با همکاری بسیار نزدیک برخی از سازمان های برگزار کننده در این مراسم شرکت نمود و علاوه بر آن به عنوان یکی از شرکت کنندگان، برنامه ویژه خود را برای کودکان به اجرا درآورد. گزارش کامل این جشن توسط یونیسف تهیه گردید.

برنامه های انجمن در جشن کودکان شامل:

○ اجرای نمایش توسط گروه بازیگری انجمن که طی ماه های گذشته آموزش دیده بودند. (این گروه در طول جشن دو اجرا داشتند).

○ اجرای موسیقی توسط گروه موسیقی کودکان که در انجمن آموزش دیده بودند. (این گروه نیز ۲ اجرا در جشن داشتند).

○ اجرای حرکات نمایشی ژیمناستیک توسط گروه ژیمناستیک انجمن

○ میز سفال از دیگر برنامه های این جشن بود. همچنین میزی برای نوشتن پیام برای کودکان ژاپن اختصاص داشت. ترجمه پیام کودکان ژاپن در کنار این میز قرار داشت و کودکان بهم پیام خود را به

نمایشگاه صنایع دستی همیاران بهزیستی بروات:

این نمایشگاه از سوی کمیته سلامت روان سازمان بهزیستی در شهریورماه ۸۳ به مدت ۲ روز در چادر انجمن برگزار گردید.

برگزاری جشن کودکان:

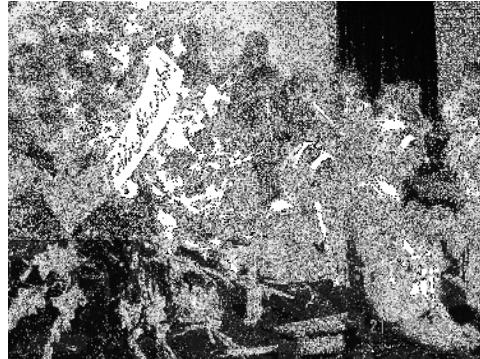

همزمان با برگزاری جشن زندگی در ارگ جدید، سازمان های مرتبط با کار کودکان جشن کودک را در بهم برگزار کردند. این جشن با همکاری ۱۱ سازمان دولتی و غیردولتی ایرانی و خارجی برنامه ریزی و اجرا شد.

ماه در خانه هنرمندان تهران با حضور و همراهی کودکان برگزار شد.

آنان در برگه ای که روی این میز بود می نوشتند.

جشن روز جهانی کودک:

سالگرد زلزله به: اجرای موسیقی کودکان به -
تهران، خانه هنرمندان

- برنامه های اجرا شده در این مراسم شامل:
- اجرای موسیقی توسط گروه موسیقی کودکان انجمن در به

- بیان خاطرات زمین لرزه توسط کودکان و مربیان بهم

- گزارش تصویری از وضعیت بهم در یک سال گذشته

- اجرای نمایش برای کودکانبود.

تماشای دو نمایش به دعوت کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و فرهنگسرای نیاوران، برگزاری مراسم شب یلدا، استفاده از تله کابین توچال و برنامه های تفریحی دیگر که به همت دوستان انجمن برگزار شد از برنامه های چند روز حضور میهمانان انجمن در تهران بود.

۱۶ مهر ماه سال ۸۳ به مناسبت روز جهانی کودک جشنی در انجمن حمایت از کودکان کار در بهم برگزار گردید. در این جشن برنامه های موسیقی توسط گروه موسیقی انجمن و نمایش توسط گروه تئاتر دانشجویان از تهران به اجرا درآمد.

علاوه بر فعالیت های یاد شده در بالا فعالیت هایی نیز به صورت جمعی و فوق برنامه انجام گرفته است. برگزاری چند جلسه کلاس شعر و نویسندگی، آموزش فوتیال، تهیه آش توسط اهالی محل و کارهایی از این دست از جمله این فعالیت ها است.

اولین سالگرد زمین لرزه به:

به مناسبت اولین سالگرد زمین لرزه، مردم به مراسم یادبودی برای درگذشتگان خود برگزار نمودند. مراسم سوگواری اغلب در منازل مسکونی که معمولاً کانکس یا چادر می باشد، برگزار گردید. اما پنجمین، جمعه و شنبه همه بر سر مزارها حاضر بودند. با این وصف برگزاری مراسم جداگانه توسط انجمن مناسب به نظر نمی رسید و اعضای انجمن نیز چون سایر مردم به احترام درگذشتگان و بازماندگان پنجم دی ماه در کنار آنان بودند. انجمن مراسم یادبودی به همین مناسبت در تهران برگزار نمود. برای این مراسم تعداد ۲۰ نفر از کودکان و ۶ نفر از مربیان بهم از ۲۹ آذر تا ۳ دی با همراهی نمایندگان انجمن در تهران حضور یافتند. مراسم بزرگداشت روز سه شنبه یکم دی

سالگرد زلزله بهم

گزارش فعالیت‌ها در ژاپن در ارتباط با بهم و انجمن:

۲- پس از برگزاری این نمایشگاه، در دبستان شIROGOANE به همت معلم نقاشی این دبستان «خانم

موتسومی اوکادا » نمایشگاه دیگری از این نقاشی‌ها برگزار گردید.

کودکان ژاپن

دو نمایشگاه نقاشی کودکان بهم در کوبه ژاپن:

۱- پس از برگزاری نمایشگاه نقاشی کودکان بهم در تهران و نمایشگاه نقاشی کودکان دبستان شIROGOANE کوبه در بهم نقاشی‌های کودکان بهم که در روزهای آغاز فعالیت انجمن در بهم تهیه شده بود به ژاپن فرستاده شد و نمایشگاهی به مدت ۲ ماه در تابستان ۸۳ در کوبه برگزار گردید. این نمایشگاه توسط کمیته‌ای مشکل از چند سازمان غیردولتی و دولتی از جمله CODE، NVNAD، سفارت ایران در ژاپن، نماینده‌ای از کوبه و ... برنامه ریزی و برگزار شد.

سپس نامه‌های کودکان کوبه توسط انجمن CODE به بهم آورده شد و پاسخ کودکان بهم به نامه‌ها توسط انجمن حمایت از کودکان کار جمع آوری و به ژاپن فرستاده شد.

دو نمایشگاه عکس بهم:

در کنار این عکس ها توضیحات و یا داستان هر یک از عکس ها توسط آقای «کیزو اوکو» تهیه و به نمایش گذارد شد.

۲- نمایشگاه دوم در دی ماه در جزیره آواجی ژاپن به مدت ۲ روز همزمان با «کنفرانس جهانی کاهش اثرات بلایای طبیعی» برگزار گردید.

۱- آقای «ربوآویاما» عکاس ژاپنی بی از بهم پیش از زمین لرزه تهیه کرده بودند در مرداد ماه نیز سفری به بهم داشتند و طی آن عکس هایی از بهم و فعالیت انجمن تهیه کردند. این عکس ها را در نمایشگاهی از ۱۹ آبان تا ۸ آذر ماه در شهر کوبه ژاپن به نمایش گذارند.

گزارش سفر:

در اواخر آذر ماه سال ۸۲ مسؤول پروژه بهم انجمن، توسط انجمن CODE برای شرکت در مراسم یاد بود دهمین سال زمین لرزه کوبه به ژاپن دعوت شد. این کنفرانس در روزهای ۲۰ و ۲۱ آذر در شهر کوبه برگزار شد. در این کنفرانس جلسات متعددی در زمینه های گوناگون با موضوع زمین لرزه و فعالیت های سازمان ها و نیز تجربیات آنان در زمان وقوع و پس از آن، رسیدگی به وضعیت آسیب دیدگان و گروه های نیازمند برگزار گردید. نماینده انجمن نیز ضمن ارایه سخنرانی در این کنفرانس به معرفی کوتاهی از انجمن و فعالیت های آن در بهم پرداخته و اظهار نمودند که : بهم اولین تجربه انجمن در شرایط بحران بوده است و در این راستا از بهره گیری از درس ها و تجربه های سایر کشورها استقبال می نماید. مروری بر ۱۰ سال تجارت مردم کوبه و نزدیک به یک سال از گذشت واقعه بهم می تواند برای ما بسیار آموزنده باشد. در پایان این کنفرانس بیانیه ای از سوی برگزار کنندگان کنفرانس خوانده شد که متن آن در این خبرنامه آمده است. در طی این سفر نماینده انجمن بازدیدی داشتند از دبستان «میشین» که آقای «اوسویی» در آن موسیقی تدریس می کنند. آقای اوسویی آهنگساز ترانه ژاپنی «به امید شادی» که پیش از این از آن یاد شد، می باشد. در این بازدید دانش آموزان این ترانه را اجرا نمودند و در کنار آن ترانه جدیدی را که ایشان با موضوع زمین لرزه ساخته و در آن به بهم اشاره شده، اجرا کردند. در پایان کلاس کودکان پرسش هایی در مورد بهم و مردم و کودکان آن مطرح کردند که به آنها پاسخ داده شد.

همان طور که پیشتر آمد ترانه «به امید شادی» که از سوی ژاپنی ها عنوان «پل ایران و ژاپن» به آن داده شد توسط مربی موسیقی انجمن به فارسی نوشته و توسط هنرجویان موسیقی انجمن در بهم اجرا گردید. در پی آن ایشان به دعوت سازمان ملل و با هماهنگی انجمن CODE در «کنفرانس جهانی کاهش اثرات بلایای طبیعی» که در ژاپن برگزار شده بود به عنوان نماینده انجمن شرکت کردند. این کنفرانس در اواخر دی ماه به مدت ۵ روز در شهر کوبه ژاپن برگزار شد. در بخش جنبی این کنفرانس نمایشگاه دستاوردهای شرکت ها و سازمان های تحقیقاتی و سازمان ها غیردولتی فعال در امر امداد رسانی به مناطق بحران زده نیز برپا شده بود

در این کنفرانس در بخش فعالیت سازمان های غیردولتی، نماینده انجمن سخنرانی را در ارتباط با وضعیت به و فعالیت یک سال گذشته انجمن بیان کردند. همچنین نماینده انجمن در جلسه ای که در سازمان غیردولتی نسیم صلح ژپن (PWJ)، در توکیو برگزار شد، شرکت کردند. در کنار این جلسات بازدیدی از کلاس موسیقی مدرسه «می شین» در کوبه و نیز نمایشگاه عکس بهم در جزیره آواجی داشتند. گزارشی از این کنفرانس در این خبرنامه آمده است.

معصومه وطنی گرگری

"با هم زیستند،

آفریدند

و با هم رفتند

به کجا ؟ به کدام دیار با این شتاب؟

به دیار عشق

به عمق وجود تو

به عمق وجود من

من هدیه شان به ما

جانشان بود،

تا هرگز از یادشان نبریم

و

بخوانیم در وجود هم،

اوای مهربانی را "

حسین علیزاده

خاک پای شما

استاد محمدرضا شجریان دی ماه ۱۳۸۲

بیانیه ها

بیانیه کودکان کار انجمن حمایت از کودکان کار به
مناسبت ۱۲ ژوئن (۲۳ خرداد)
روز جهانی مبارزه با کار کودک

ما کودکان کاریم.
ما نباید کار کنیم ما کار کردن را دوست نداریم.
ما باید درس بخوانیم.
ما کودکان به درس نیاز داریم نه به کار
بی احترامی مردم ما را اذیت می کند.
ما کودکان کار و خیابان هستیم.
چرا مردم و دولت ها به ما توجهی ندارند آنها با
بدرفتاری به ما نگاه می کنند.
آنها رفتار بدی با ما دارند.
ما کودکان از خود می پرسیم که آیا دولت ها و
مردم با کار کردن ما خوشحال می شوند.
ما کودکان تحت فشار کار هستیم و از این بابت
رنج بسیار می بردیم.
آیا ما حق استفاده از بهداشت را نداریم.
آیا ما به بازی و تفریح نیاز نداریم.
آیا آینده ما فقط کار است.
ما کودکان آینده خوب می خواهیم.
آیا کسانی هستند که از ما حمایت کنند.

فاضلہ یونسی ۱۳ ساله

آنیتا صدیقی ۱۱ ساله

اجراه سرود توسط کودکان کار عضو انجمن - پارک
لاله - ۲۳ خرداد

قرائت بیانیه توسط فاضلہ یونسی - پارک لاله - ۲۳
خرداد

طومار تهیه شده به مناسبت ۲۳ خرداد - پارک لاله
- انجمن حمایت از کودکان کار

این مرا این مراسم برای نخستین بار در ایران توسط انجمن حمایت از کودکان کار و جمعیت دفاع از
کودکان کار و خیابان برگزار گردید.

**بیانیه انجمن حمایت از کودکان کار
و جمعیت دفاع از کودکان کار
به مناسبت ۱۲ ژون روز جهانی مبارزه علیه کار کودک**

امضا طومار توسط حاضرین در مراسم

عکس از: سلما یار جانی

عکس از: سلما یار جانی - پارک لاله -
۱۳۸۳/خرداد/۲۳

۱- تأمین اجتماعی کودک و پرداختن بیمه
بی کاری بدون قید و شرط به خانواده او
یک شرط عملی مهم برای لغو کار
کودکان است.

۲- نگاه احترام آمیز به کودک کار و خیابان
به عنوان انسانی که حقوقش مورد
تعربیض قرار گرفته باید اساس تعاریف
دولت و جامعه قرار بگیرد و تمامی
نگرش ها و تعاریفی که به هر طریقی
آنان را عوامل قاچاقچیان، فروشندهان
مواد مخدر و باندهای فحشا و ولگرد
معرفی نماید باید تغییر کند.

۳- دوران کودکی مهمترین زمان برای
شکل گیری و تکوین شخصیت کودک
می باشد. از این منظر کودکان کار و
خیابان مورد تهدید می باشند. لذا
مسولین موظفند بدون فوت وقت
حمایت های مقتضی را در دستور کار
خود قرار دهند تا کودکی آنها سوخته
نشود.

۴- از آن جایی که آموزش حق همه
کودکان است، هیچ امری نباید مانع از
تحصیل کودکان گردد.

۵- کودکان مهاجر به ویژه مهاجرین جنگی
جدا از مليت، نژاد، مذهب و بایستی
از تمامی امکانات رایج در کشور بدون
هیچ قید و شرطی برخوردار گردند .

۸- به منظور ایجاد مصونیت برای کودکان
ما خواستار در نظر گرفتن بیمه و تأمین
اجتماعی فراغیر برای تمام کودکان
هستیم.

۹- ما خواستار اجرای فوری و دقیق مفاد
پیمان نامه جهانی حقوق کودک و دیگر
مصطفوبات بین المللی برای حمایت از
حقوق کودکان به ویژه کودکان کار و
خیابان هستیم.

۶- جمع آوری گروهی کودکان کار در
خیابان نه تنها مشکل آنان را حل
نمی کند بلکه آسیب های جدی تری را
به آنان وارد می کند. لذا ما خواستار
توقف فوری این شیوه ها هستیم.

۷- با وجود فراوانی کودکان کار و خیابان
مکان های دولتی معدودی وجود دارند
که مورد اعتماد این کودکان باشند. لذا
خواهان ایجاد تسهیلات قانونی و مالی از
طرف مسؤولین برای تأسیس مکان های
ثبت و قابل دسترسی برای کودکان از
طرف NGO ها می باشیم.

تجمع کودکان کار (عضو انجمن حمایت از کودکان کار) همراه اعضا این انجمن و جمعیت دفاع از
کودکان کار و خیابان - پارک لاله - ۲۳ خرداد

بیانیه انجمن حمایت از کودکان کار به مناسبت روز جهانی کودک

در جهانی زندگی می کنیم که چشم اندازی تیره دارد، جهانی که صلح، آزادی و سعادت بشر در تهدید همیشگی جنگ افروزی افرون طلبان قرار دارد، جهانی که سهم میلیون ها کودک از آن تنها، فقر، رنج، تهیه‌ستی، سوءاستفاده بهره کشی، و نالمنی است. کودکانی که براستی هر یک از آنها می توانند معجزه‌ای باشند در راه پیشرفت و تعالی بشر.

سمت و سوی بسیاری از سیاست‌های موجود جهانی گرایشی قوی به جنگ و خشونت دارد. تولید سلاح‌های مرگبار به بیانه برقراری نظم و آرامش در واقع آرامش افراد بشر را بر هم زده است. مهاجرت و آوارگی ناشی از جنگ‌ها برای میلیون‌ها انسان دستاوردهای جز فقر، گرسنگی، ناامنی و محرومیت از آموخت و بهداشت را در برنداشته است. بروز رفت از شرایط موجود مستلزم تغییری جدی در نگرش جهانیست و برای این تغییر راهی وجود ندارد جز نگاهی دوباره به انسان و نگاهی دوباره به کودکان. باید احترام به حقوق بشر به ویژه احترام به حقوق کودکان در دستور کار تمامی دولت‌ها قرار گیرد. اگر جهانی شایسته انسان می‌خواهیم تنها یک راه پیش رو داریم و آن توجه، برنامه ریزی و تلاش مضاعف در راه احراق حقوق کودکان، این سرمایه‌های بی بدیل انسانی است. انجمن حمایت از کودکان کار ضمن گرامیداشت روز جهانی کودک و تبریک این روز به تمامی کودکان دنیا از هر ملت، نژاد و مذهب؛ بر این باور است که پاییندی به تعهدات از سوی دولت‌ها در اجرا دقیق مفاد پیمان نامه جهانی حقوق کودک و دیگر نهادهای اجتماعی را بین المللی مرتبط با حقوق کودکان حداقل کاری است که در شرایط موجود می‌توان برای کودکان انجام داد.

در همین راستا خواستار اقدام عملی و سریع برای تأمین خواسته‌های ذیل می‌باشد :

۱ - به موجب ماده ۳ پیمان نامه جهانی حقوق کودک ما خواستار در اولویت قرار دادن منافع عالیه کودکان در تمامی تصمیم‌گیری‌های برنامه‌ها و اقدامات هستیم و هرگاه نهاد خانواده به هر دلیل قادر به حمایت از کودک خود نباشد، نهادهای اجتماعی دولتی می‌بایست در جهت حمایت همه جانبه از کودک و تأمین منافع او اقدام نمایند.

۲ - به موجب ماده ۲۶ پیمان نامه جهانی حقوق کودک و به استناد اصل ۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ما خواستار د رنظر گرفتن بیمه و درمان رایگان و تأمین اجتماعی ویژه برای کودکان هستیم.
۳ - به موجب مواد ۲۸ و ۲۹ پیمان نامه جهانی حقوق کودک واصل ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با استناد به آنچه در آیین نامه اجرایی تبصره ۶۲ قانون برنامه دوم توسعه تصریح گشته است. آموزش اجرایی و رایگان حق همه کودکان است و در این راستا وزارت آموزش و پرورش وظیفه خطیر تعلیم و تربیت و آماده‌سازی کودکان برای یک زندگی مسؤولانه در جامعه ای آزاد را برای تمامی گروه‌های قومی، ملی و مذهبی به عهده دارد و در این مسیر چنانچه خانواده ای به هر دلیل نتواند یا مانع از برخورداری کودک خود از حق مسلم گردد، این نهاد با همکاری دیگر نهادهای ذیربیط، مسؤول پی گیری موضوع تا بازگشت

کودک به کلاس درس و برخورداری از حق مذکور می‌باشد. از این رو با توجه به آمار نگران کننده و رو به رشد کودکان کار و خیابان و محروم از آموزش در کشور، ما خواستار اقدام فوری در جهت رفع موانع حضور این کودکان در کلاس درس هستیم.

۴- اجبار کودکان به کار نه تنها آنها را از حقوق اولیه خود نظیر آموزش، بهداشت، بازی، تفریح و امنیت محروم می‌گرداند بلکه خدمات و پیامدهای ناشی از این اجبار، زندگی آنها را تحت الشعاع قرار داده، به گونه‌ای که هرگز نمی‌توانند از این خدمات رهایی یابند. لذا به موجب ماده ۳۲ پیمان نامه جهانی حقوق کودک و مواد ۷۹ الی ۸۴ قانون کار جمهوری اسلامی ایران و به استناد مقاوله نامه‌های ۱۳۸ و ۱۸۲ سازمان جهانی کار که دولت‌ها را موظف به تعیین حد اقل سن کار کودک و حمایت از کودکان و در برابر هر نوع ستم و بهره‌کشی نموده است، ما خواستار اقدام سریع برای حمایت از کودکان کار و چاره‌اندیشی به منظور ایجاد زمینه‌های محو پدیده کار کودکان هستیم.

۵- مهاجرت و پناهندگی چنانچه با پیش‌بینی های لازم برای تأمین مصالح و منافع کودکان همراه نباشد. علاوه بر آثار و پیامدهای روحی زیان بار موجب از دست رفتن سریع فرصت‌های آموزش و یادگیری برای آنان میگردد لذا به موجب ماده ۲۲ پیمان نامه جهانی حقوق کودک، ما خواستار در نظر گرفتن فرصت‌های برابر برای برخورداری تمام کودکان مهاجر از حقوق مشروطه در پیمان نامه جهانی حقوق کودک هستیم.

به امید فردایی بهتر برای تمامی کودکان دنیا
انجمن حمایت از کودکان کار

گذشته، حال،...

عمومی را در نوردیده تا جایی که امروزه وجود کودکان کار و خیابان نه تنها قابل انکار نیست بلکه به عنوان یک معضل اجتماعی تمامی سازمان‌ها و نهادهای متولی حقوق کودکان را در بخش‌های دولتی و غیر دولتی بر آن داشته تا که چاره‌ای بیاندیشید. از جمله در جریان – پنجمین همایش ملی کار پیشنهاد تاسیس اتحادیه کارگران نوجوان برای کودکان کار ۱۵ تا ۱۸ سال توسط مرکز پژوهش‌های حقوقی خانه کارگر مطرح می‌گردد و این در حاليست که برخی از فعالان کارگری معتقدند: در شرایطی که کارگران بزرگسال فاقد تشكل‌های صنفی و مستقل و واقعی خود هستند پیشنهاد ایجاد اتحادیه برای کارگران نوجوانی که فاقد دانش، آگاهی، تجربه و مهارت‌های اجتماعی لازم برای تأسیس و اداره نمودن یک اتحادیه هستند بر مبنای کدام دلایل منطقی استوار است؟ آقای «حسین اکبری» یکی از فعالان کارگری معتقد است «نمی‌توانیم کارگران نوجوان را به دلیل سن آنها از دیگر کارگران جدا سازیم، باید پیذیریم کلیه کارگران در هر رشته و صنف یا منطقه باید تشکیلات اتحادیه و سندیکای خود را شکل بدهنند و کلیه کسانی که شرایط عضویت در این اتحادیه را دارند باید بتوانند به آن بپیوندند. کارگران نوجوان در این اتحادیه‌ها در صورت مواجه با مشکل اگر به لحاظ قانونی نتوانند به دادگاه رفته و حقوق خود را پی بگیرند، اتحادیه از طریق کمیته حقوقی اش مشکلات وی را پی می‌گیرد.»*

صرف نظر از اینکه کدام یک از دیدگاه فوق درست می‌گویند آن چه مهم است، این است که

تا قبل از سال‌های ۷۶-۷۷ نه تنها هیچ گونه سخنی یا اقدامی برای چاره اندیشی و حمایت از کودکان کار و خیابان صورت نمی‌گرفت، بلکه مسوولین امر به دفعات وجود این پدیده در کشور را انکار نموده و به سادگی از کنار آن می‌گذشتند تا جایی که در همان سال همازمانی که ۵ گروه از ۵ نقطه دنیا با شعار «منوعیت کار کودک» به طرف ژنو حرکت کرده بودند، «یکی از این ۵ گروه که از مانیل حرکت کردند و در مسیر خود در شیرخوارگاه آمنه تهران با فعالان اجتماعی حقوق کودک و مسوولین نهادی مرتبط با حقوق کودکان دیداری داشتند.» یکی از مسوولین وقت طی سخنانی براین نکته اشاره نمودند که: در ایران پدیده کار کودکان وجود ندارد و اگر هست بسیار ناچیز است.

آن چه در آن سال‌ها وجود کار کودکان را قابل انکار می‌کرد تنها عدم وجود و یا ناچیز بودن تعداد کودکان کار نبود (چرا که می‌دانیم کار کودکان در ساختار اقتصادی – اجتماعی ایران ریشه‌ای دیرینه دارد) بلکه عدم شکل‌گیری و ترویج تفکر حمایت از حقوق کودکان محدود بودن سازمان‌ها و نهادهای غیر دولتی فعال در زمینه حقوق کودکان بود که زمینه‌های انکار کامل کار کودکان از سوی مسوولین ذیریط را میسر می‌کرد. پس از آن سال‌ها با شکل‌گیری و رشد هر چه بیشتر تشكل‌ها و سازمان‌های غیر دولتی فعال در زمینه حقوق کودک و تاکیدی که این سازمان‌ها بر ضرورت و رعایت دقیق حقوق تمامی کودکان نمودند کار کودکان و مسئله کودکان کار و خیابان رفته رفته مرزهای مطبوعات، رسانه‌ها و افکار

سریع با حضور تشكل های غیر دولتی برای
حمایت از کودکان در معرض آسیب به ویژه
کودکان کار و خیابان دارد.

۳. در نظر گرفتن بودجه ای خاص از سوی
سازمان مدیریت و برنامه ریزی کل کشور برای
حمایت از کودکان کار و خیابان.

۴. برگزاری نشستی طی روزهای ۱۶ و ۱۷ آذر،
۸۳ توسط دفتر امور اجتماعی وزارت کشور و
یونیسف با حضور نمایندگان دستگاه ها و
سازمان های دولتی و غیر دولتی مرتبط با کار
کودکان با هدف مروری بر دستاوردها و تنگها و
ارایه راهکارهای عملیاتی برای حمایت از کودکان
کار و خیابان. این نشست ۲ روزه منجر به بیانیه ای
گردید با عنوان «بیانیه سمینار کاربریت یافته های
طرح ها و پروژه های مشترک کودکان کار و
خیابان» که متن بیانیه در ذیل می آید.

پی نوشت:

روزنامه شرق شماره ۳۶۳ مورخ دوشنبه ۲۳ آذر ۱۳۸۳

امروز دیگر کارکودکان نه تنها قابل انکار نیست
بلکه به عنوان یک فوریت اجتماعی باید در دستور
کار تمامی سازمان ها و نهادها متولی و مدعی
حمایت از حقوق کودکان قرار گیرد. و این
دستاورده است که حاصل تلاش بی وقفه تمامی
انسان های از خود گذشته و فعال در زمینه حقوق
کودکان می باشد.

از دیگر مواردی که می توان به عنوان دستاورده
به آن اشاره نمود شکل گیری شبکه ها، برگزاری
همایش ها، تصویبات و نشستهایی است که با
همین هدف طی یک سال گذشته برگزار شده
است. بدان امید که این همایش ها. نشست ها،
جلسات و بیانیه ها تنها در حد حرف و یا
نوشته ای بر روی کاغذ باقی نمانده و تبدیل به
اقدامی عملی و جدی برای تغییر هر چه سریع تر
شرایط به نفع کودکان کار و خیابان گردد از جمله
اقدامات صورت گرفته می توان به موارد زیر اشاره
نمود:

۱. شکل گیری شبکه کودکان کار و خیابان

اعضا این شبکه که متشکل از سازمان های غیر
دولتی فعال در زمینه حقوق کودکان و دفتر
آسیب های اجتماعی سازمان بهزیستی وزارت کار
و امور اجتماعی و وزارت بهداشت درمان و
آموزش پزشکی می باشد، تلاش می نمایند برنامه
ای برای اقدام عملی و هماهنگ در جهت حمایت
از کودکان کار و خیابان تدوین نمایند.

۲. برگزاری جلسات مشترک تشکل های غیر
دولتی فعال در زمینه حقوق کودکان با
کمیسیون فرهنگی - اجتماعی و زیست
شهری شورای شهر تهران، که این جلسات
پس از طی روزی ۲ ماهه سعی در تدوین
برنامه ای هماهنگ در جهت اقدامی عملی و

منیژه حسینی - کودک کار - تهران - حرم حضرت
عبدالعظیم - تهران

**بیانیه سمینار کاربست یافته های طرح ها و پروژه های مشترک کودکان کار و خیابان با تعامل:
دولت - قوه قضائیه - مجلس شورای اسلامی و سازمان های غیر دولتی ۱۶ و ۱۷ آذر ماه ۱۳۸۳**

سازمان های غیر دولتی در جهت پیشگیری از کار کودکان بر توانمندسازی خانواده مورد تأکید قرار گرفت.

۴. از آنجایی که تشکیل نهاد مرجع ملی حقوق کودک دستور کار سازمان های ذیربیط موضوع قرار دارد، از همین رو شرکت کنندگان در نشست خواستار حضور وزیر رفاه و تأمین اجتماعی به عنوان مسوول عالی حوزه کودکان در جلسه هیأت وزیران می باشند و گسترش حوزه حمایتی قوه مجریه در امور کودکان شدن.

۵. نظر به کمبود نیروهای متخصص و کارشناس در حوزه های بخشی و تخصصی از جمله سازمان بهزیستی، شرکت کنندگان بر ایجاد تشکیلات مناسب و ثبت ساختار کارشناسی و مددکاری اجتماعی در این حوزه ها تأکید می نمایند.

۶. اقدام توسط کار گروه های اجتماعی استان های سراسر کشور به عنوان زیر مجموعه شورای برنامه ریزی و توسعه استان در خصوص برنامه ریزی و تصویب توسعه توان مددکاری و مشاوره در سطح جامعه و استفاده از مددکاران شهر برای کودکان کار و خیابان از سوی شرکت کنندگان مورد تأکید قرار گرفت.

۷. شرکت کنندگان نشست تأکید نمودند که به منظور پیشگیری از حضور کودکان در

در این نشست سه پانل تخصصی با حضور صاحب نظران، دست اندر کاران موضوع کودکان کار و خیابان تشکیل و در خصوص فعالیت های اجرایی، سیاستگذاری و قوانین و مطالعات و پروژه های انجام یافته بحث و بررسی به عمل آمد. در پایان شرکت کنندگان بر موارد ذیل تأکید نمودند:

۱. نظر به تشکیل مهمان سرای کودکان کار توسط سازمان بهزیستی کشور، اعضا نشست تأکید نمودند این مهمان سراها در نزدیکی محل سکونت این کودکان ایجاد گردد.

۲. به منظور تقویت بنیه بازرگانی از کارگاه ها و مراکز کار کودکان و بالابردن ظرفیت نظارت، اعضا سازمان های غیر دولتی به عنوان بازرسان کار کودک استفاده خدمتی به عمل آید از همین رو با این پیشنهاد موافقت گردید وزارت کار و امور اجتماعی نسبت به برگزاری دوره های آموزشی لازم در این زمینه اقدام لازم به عمل آورد.

۳. خانواده کودکان کار و خیابان به عنوان محوری ترین نهاد مؤثر در حمایت از این کودکان، نیازمند توانمندسازی اقتصادی و فرهنگی هستند لذا در این نشست، لزوم همکاری سازمان های مرتبط از جمله بهزیستی - کمیته امداد امام خمینی (ره) - سازمان فنی و حرفه ای - وزارت کار و امور اجتماعی و

استفاده از کودکان در این کارگاه ها شرکت کنندگان در نشست خواستار بازنگری در قوانین موجود از جمله مصوبه هیأت وزیران در سال ۸۱ در موضوع فوق می باشد.

۱۳. با توجه به وجود برخی از قوانین مناسب برای کار کودکان، در ارتباط با برخورداری کودکان از حقوق خود از جمله پیمان نامه حقوق کودک – قانون اساسی و مقاوله نامه ۱۸۲ سازمان بین المللی کار و ضروری است وزارت رفاه و تأمین اجتماعی نسبت به نظارت دقیق بر اجرای قوانین اقدام نماید.

۱۴. از آن جایی که حجم گستردگی از کودکان خیابانی در کلان شهر ها به چشم می خورد لذا توجه به مناطق محروم و انجام اقدامات لازم در این مناطق برای پیشگیری از مهاجرت کودکان به شهرهای بزرگ لازم و ضروری است.

۱۵. به منظور کاهش پدیده کودکان خیابانی اعضا شرکت کننده در نشست تأکید بر اختصاص بودجه در سطح کلان در برنامه چهارم توسعه را دارند.

۱۶. عدم وجود اطلاعات و آمار صحیح در خصوص کودکان خیابانی یکی از مهمترین مسایل و مشکلات در جهت برنامه ریزی صحیح برای آنان است که لزوم راه اندازی سایت و بانک اطلاعاتی و مطالعاتی در ارتباط با کودکان و به ویژه کودکان کار و خیابان مورد تأکید شرکت کنندگان می باشد.

۱۷. ارایه کمک های لازم به سازمان های غیر دولتی برای اجرای پروژه های خود

خیابان به عنوان کودکان کار، اطلاع رسانی مناسب برای عموم جهت مراجعه به مراکز مشاوره توسط سازمان بهزیستی در سراسر کشور لازم و ضروری است.

۸. اعضا شرکت کننده در همایش از اجرای مناسب قوانین حمایتی و حفاظت از کودکان در حوزه قضایی حمایت نموده و اقدام در جهت استفاده از احکام جایگزین برای مجازات مورد کودکان و تلاش در جهت ممانعت از تماس کودکان کار و خیابان با مراجع قضایی از طریق استفاده از قضازدایی مورد تأکید مؤکد اعضا شرکت کننده در نشست می باشد.

۹. اعضا نشست خواستار حذف رویکرد جمع آوری در خصوص کودکان کار و خیابان و جایگزین نمودن رویکرد جذب و حمایت در طرح ها و پروژه های مربوط به این گروه از کودکان می باشند.

۱۰. طرح ها و برنامه های مربوط به کودکان کار و خیابان در سطح ملی، منطقه ای و محلی نیازمند ایجاد وحدت رویه می باشد که در این خصوص ضرورت ارایه آموزش های لازم به مسؤولین و دست اندکاران مورد تأکید شرکت کنندگان قرار گرفت.

۱۱. برخورداری کودکان کار و خیابان از بیمه خدمات اجتماعی و دسترسی به بهداشت رایگان از حقوق اساسی آنان است لذا تأکید می گردد وزارت بهداشت و درمان و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی نسبت به ارایه خدمات مذکور اقدام نمایند.

۱۲. نظر به خارج از شمول بودن قانون کار در خصوص کارگاه های زیر ۱۰ نفر سو

صورت پذیرد و در عین بررسی شرایط کودکان کار و خیابان در شهرهای بزرگ، به علل حضور آنان در این شهرها را در محل اولیه زندگی این کودکان بررسی نماید.

۲۲. نظر به تشکیل مدیریت «آموزش برای همه» در وزارت آموزش و پرورش، ضروری است هماهنگی‌های لازم در جهت برنامه ریزی - نظارت و ارزیابی برای کودکان خارج از مدرسه توسط دفتر مذکور صورت پذیرد.

۲۳. تعیین نهاد لازم به منظور پایش و ارزیابی سیستماتیک و منظم از عملکرد نهادها و سازمان‌های مختلف از سوی دولت از جمله تأکیدات شرکت کنندگان می‌باشد.

۲۴. شرکت کنندگان خواستار اقدام سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در خصوص تهییه برنامه‌های فقرزدایی در جهت پیشگیری از بروز و گسترش پدیده کودکان کار و خیابان می‌باشند.

۲۵. با توجه به پیمان نامه حقوق کودک در خصوص ارایه خدمات مقتضی به همه کودکان صرف نظر از تابعیت ضروری است دولت نسبت به تهییه برنامه مناسب برای ارایه خدمات یکسان به کودکان افغانی در ایران اقدام نماید.

۲۶. با توجه به حمایت از حدود یک میلیون و پانصد هزار خانواده نیازمند توسط کمیته امداد امام (ره)، این نهاد نسبت به شناسایی و ارایه خدمات مقتضی به کودکان کار و خیابان از طریق همکاری سازمان‌های غیر دولتی اقدام نماید.

در زمینه کودکان کار و خیابان و به ویژه حمایت‌های مادی و معنوی مورد تأکید همه شرکت کنندگان است.

۱۸. شرکت کنندگان در نشست کاریست یافته‌ها ضمن حمایت از اقدام شایسته نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در اجرای طرح پلیس کودک و نوجوان که از ابتکارات ارزشمند معاونت اجتماعی ناجا است. خواستار ورود این عناصر آموزش دیده به ساختار عمومی و عملیاتی طرح جذب و حمایت از کودکان کار و خیابان هستند.

۱۹. به منظور پیشگیری از آزار کودکان و رهایشدن کودکان در خیابان ضروری است نسبت به توسعه خط تلفن کودک (child line) توسط سازمان‌های تخصصی و سازمان‌های غیر دولتی اقدام جدی به عمل آید.

۲۰. نظر به انجام مطالعات متعدد در خصوص کودکان کار و خیابان در سراسر کشور اعضا شرکت کننده تأکید می‌نمایند، کمیته‌ای متشکل از صاحب نظران، محققین در این حوزه مطالعات انجام یافته را، بررسی و جهت اجرای طرح مطالعاتی جامع اظهار نظر علمی نموده تا از این طریق خروجی تحقیقات بعمل آمده در مرحله اجرا قابل بهره برداری شود.

۲۱. اعضای نشست بر ضرورت انجام مطالعات action system مستمر برای مؤثث‌تر نمودن اقدامات نهادها و سازمان‌ها در مورد کودکان کار و خیابان تأکید کردن. این مطالعات می‌بایست به صورت جداگانه در مناطق مختلف کشور

حمایت نموده و خواستار وضع قوانین مناسب و نظارت بر اجرای آن می باشدند.
۳۰. در پایان شرکت کنندگان خواستار تشکیل کمیته ای مرکب از دستگاه ها و سازمان های ذیر بط به منظور تدوین برنامه جامع ملی و پیگیری مواد بیانیه را تأکید می نمایند.

سمیکا - تهران، میدان انقلاب

۲۷. سازمان ها و نهادهایی که دسترسی به کودکان کار و خیابان دارند از جمله سازمان بهزیستی - سازمان های غیردولتی - نیروی انتظامی - کمیته امداد امام خمینی (ره) و شهرداری ها باید نسبت به ارایه آموزش های اولیه بهداشتی به انسجام آموزش در مورد HIV و ایدز و آموزش مهارت های زندگی مطابق نیاز این کودکان و اطلاع رسانی و ارجاع به مراکز ارایه دهنده خدمات وابسته به وزارت بهداشت و سایر مراکز آموزشی جهت تکمیل این آموزش ها و دریافت خدمات مرتبط مباردت ورزند.

۲۸. شرکت کنندگان در همایش بر تشکیل شبکه سازمان های غیر دولتی کودکان کار و خیابان تأکید می نمایند.

۲۹. شرکت کنندگان از اهتمام مجلس شورای اسلامی در امر تصویب دادگاه اطفال و تعیین نهاد متولی حقوق کودک

بیانیه کوبه

موضوع اصلی آن "بازنگری تجربیات ده سال گذشته و سهیم شدن آن با دیگران در ژاپن و سایر نقاط جهان" بود. شرکت کنندگان در این گردشمایی به بررسی دهه گذشته پرداخته و درباره

در دهمین سالگرد زلزله بزرگ هاشمین - آوجی "دهمین گردشمایی بین المللی مردم و سازمان های غیردولتی درباره بلایای طبیعی" در روزهای ۱۰ و ۱۱ دسامبر در کوبه برگزار شد.

همکاری بین فرهنگی تزدیک شدن به جامعه اعتراض پذیر و زوال مالی حکومت های ملی و محلی . کار ما برای بازسازی زندگی در کوبه در میانه این تغییرات تاریخی انجام گرفت. ما با آسیب دیدگانی کار کرده ایم که ناگزیر بودند خود را با زندگی در سرپناه های اضطراری و سکوتگاه وقت و سپس خانه های ساخته شده برایشان، سازگار کنند. سازمان های غیر دولتی با همکاری یکدیگر کار کرده، همدیگر را حمایت نموده و آسیب دیدگان را تشویق به اظهار نظر کردند. ما در مکان هایی نظیر معابد و مدارس گردآمده و فرا گرفتیم که چگونه پروژه ها را از چشم انداز (فراتری) شهر و ندان طرح و اجرا کنیم. ما نقش مهمی را در مشارکت دادن اطلاعات و مسایل از طریق انتشارات توسط سازمان های شهر و ندان مدار و رسانه های محلی مثل ایستگاه های رادیویی محلی یافتیم (پیوند). علاوه بر این ما شبکه ای برای همکاری در زمینه فعالیت های امدادی در داخل و خارج از ژاپن، جهت یاری یکدیگر در زمان خطر و گرفتاری ایجاد کردیم (آفرینش). در این ده سال فرا گرفته ایم که چگونه از فعالیت های شهر و ندان حمایت نماییم. فرا گرفته ایم چگونه عقاید خود را بیان کرده، راهکار لازم را ایجاد کرده و دیگران را برای مشارکت فراخوانیم. ما هنوز به تلاش برای افزایش این توانایی ها نیاز داریم (رشد).

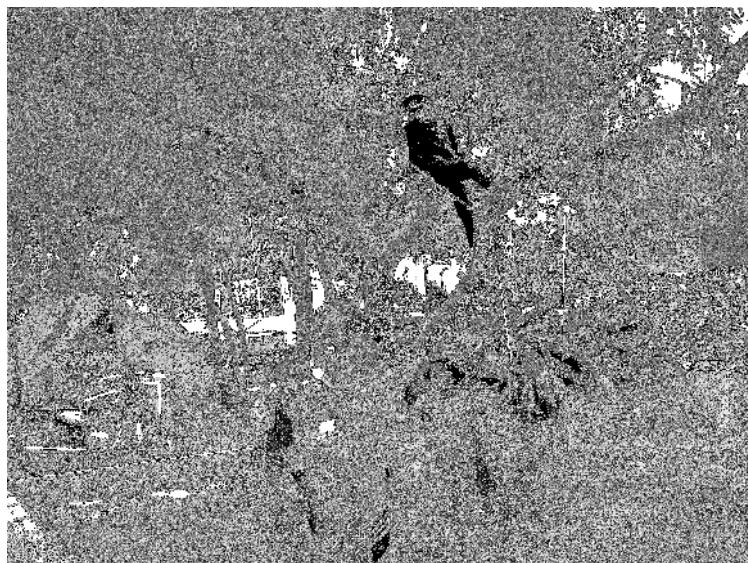
«انتخاب»، مهم ترین واژه برای ارزیابی تاثیر این کلید واژه هاست. اهمیت این کلید واژه را از آنجا آموختیم که ما در مسیر سطح زندگی خودمان و جامعه انتخاب های گوناگونی داریم. ما بر این شش واژه به عنوان محور تلاش های مان برای بازسازی زندگی مان و ایجاد یک نظام اجتماعی جدید تأکید داشته و حمایت گردهمایی از سه مورد

چشم انداز دهه آینده گفتگو کردند. این گردهمایی از ۸۰ جلسه و نشست تشکیل شده بود که بخشی توسط سازمان دهنده گردهمایی و بخشی توسط شرکت کننده گردهمایی برنامه ریزی شده بود. این گردهمایی افرادی را از سراسر ژاپن و نیز خارج از کشور از جمله یکی از اعضای یک سازمان غیر دولتی ایرانی که تجاری در زمین لرزو سال گذشته بم دارد، گرد هم آورده تا بتواند زمینه همکاری را در سراسر جهان فارغ از مرز و منطقه ایجاد نماید. پیش از دهه بیان سالگرد زمین زلزله هاشمین - آواجی، ژاپن بارها توسط گردبادهای دریایی و سیل ها و زمین لرزو نیگاتا آسیب دیده است. به هر حال آسیب دیدگان این حوادث تفاوتی با آنچه ما در کوبه تجربه کرده ایم، ندارد و جای بسی شگفتی است، ما در باره نیاز به ادامه بازنگری و گفتگوی بیشتر بحث کردیم. ما اولین گردهمایی خود را در سال ۱۹۹۵ برگزار کردیم و در آن ۵ کلید واژه «اظهار نظر»، «فراتری»، «پیوند»، «آفرینش» و «انتخاب» را به عنوان بازسازی زندگی مان در کوبه پیشنهاد کردیم. در دومین گردهمایی ما واژه ششم «رشد» را اضافه نمودیم. ما این ده سال را صرف کار و رشد آسیب دیدگان کرده ایم. حال نیاز است از خود پرسیم که آیا اعمال ما بر اساس این شش کلید واژه به ایجاد جامعه ای بهتر یاری رساند است؟ دهه اخیر نقطه عطفی را نه تنها در تاریخ کوبه برای سراسر ژاپن ایجاد کرده است. شرایط به سرعت تغییر کرده و بسیاری از اصلاحات اجتماعی صورت گرفته است، تمرکز زدایی اقتدار حکومتی، عرضه نظام بیمه پرستاری و پرداخت یارانه به افراد معلول، توسعه برابری جنسی به ویژه مشارکت اجتماعی و سیاسی زنان، و تصویب NPO قانون سازمان های غیرانتفاعی تقویت جامعه مدنی، افزایش توجه به نیاز به

با ما هم عقیده هستند، به ویژه با کودکان و نوجوانان، برای ایجاد ای بهتر کار می کنیم. آیا ده سال پیش از این می توانستیم راه های رشد جامعه مدنی و تغییر جامعه را پیش بینی کنیم؟ حال، می توانیم شواهد زیادی برای تغییر اجتماعی بیابیم، اگر به دقت بنگریم، شاید بتوانیم طرح کلی جامعه فردا را ببینیم.

زیـــر را تأیـــید مـــی کـــیم :
انتخاب راه های بهتر زندگی
۱- ارایه حمایت به همه تا آخرین نفر بازمانده
۲- حفظ، سهیم نمودن و انتقال «فرهنگ زلزله»

ما مایلیم این سه مورد بدست آمده از تجربه ده سال گذشته را، در برنامه ریزی و اجرای فعالیت ها و پروژه هایمان در آینده به کار ببریم. هم اکنون پس از ده سال، حرکت خود را متوقف نخواهیم کرد. در حالی که به کار جدید خود مشغولیم، ده سال گذشته را به یاد داشته و همراه با کسانی که

بازی کودکان بهم پس از زلزله

کوبه میزان کنفرانس سازمان ملل درباره کاهش فجایع طبیعی

شهر به میزانی سازمان ملل آغاز شد. در واقع گردهمایی برای پیش از سونامی ویرانگر در اقیانوس هند برنامه ریزی شده بود که متأسفانه

کنفرانس پنج روزه درباره کاهش اثرات بلایای طبیعی در تاریخ دوشنبه ۱۸ ژانویه در کوبه ژاپن هم زمان با دهمین سالگرد زمین لرزه ویرانگر این

" تکنولوژی تنها راه چاره نیست "، او خواهان حمایت بهتر از جوامع فقیر و آسیب پذیر شد. او گفت که آموزش به کودکان در باره خطرات بلایای طبیعی و تمرین ایمنی ضروری است. بیمارستان‌ها، درمانگاه‌ها و مدارس نیز به ساخت و سازی مقاوم در برابر فجایع دارند. کشور‌های در معرض خطر نیاز به ایجاد " برنامه عملیاتی " برای برخورد با تهدیدات دارند.

آزانس بریتانیایی مسیحی امداد و توسعه تیرفاند، اخیراً گزارشی تحت عنوان " یک فاجعه هم بسیار انتشار داده است. گزارش، دولت‌های جهان را متهم به بی توجهی به تلاش‌های گریز از فاجعه کرده است، چه در غیر این صورت تأثیرات مخرب فجایع بر جوامع آسیب پذیر می‌تواند به حداقل برسد. «مارکوس آکسلی» مدیر فجایع تیر ماند گفت: " این کنفرانس یک فرصت طلایی است برای تصمیم‌گیری‌هایی که می‌تواند جان میلیون‌ها تن را در بلایای محیطی آینده نجات دهد. "

در یک گزارش سازمان ملل آمده است که دست کم ۵/۲ میلیارد نفر طی ده سال گذشته از بلایای طبیعی متاثر گشته‌اند، که یک رشد ۶۰ درصدی نسبت به دهه بیش از آن را نشان می‌دهد. همچنین تیر ماند هشدار داد فجایع عظیمی مثل زمین لرزه به ایران در دسامبر ۲۰۰۳ و سیل‌های جنوب آسیا در رسال گذشته در حال افزایش است. گزارش تیر ماند تأکید براین دارد که با افزایش تعداد فجایع توسعه پایدار کشور‌های فقیر به طور جدی تهدید می‌شود. طی این گزارش اظهار امیدواری شد که دولت‌ها تعهدات واقعی بر عهده گیرند.

«سارا لاتراب» مقام سیاست گذاری و نویسنده این گزارش گفت: " در بریتانیا و سایر ملل اروپایی و ایالات متحده ، میلیون‌ها پوند برای

ضربه از دست رفتن ۲۲۰،۰۰۰ بی گناه در یک فاجعه غیرمنتظره بر آن سایه افکند. کنفرانس با یک دقیقه سکوت برای جان باختگان شروع شد. بهر حال اندوه این حادثه توجه اضطراری به امر پیشگیری از بلایای طبیعی را برانگیخت . ۸۰۰ نماینده از ۱۵۰ کشور و ۲۰۰۰ تن از کارشناسان، حامیان و خبرنگاران در کنفرانس حضور داشتند. در خلال چندین جلسه موضوعاتی مثل مراقبت‌های بهداشتی پس از وقوع فاجعه، خطرات مالی و بیمه فجایع و تسکین تأثیر زمین لرزه، سیل و سایر حوادث بر سنت فرهنگی جوامع مورد بحث قرار گرفت. علاوه بر آن انتظار آن رفت که برنامه ای برای ایجاد یک سیستم هشدار دهنده سونامی پیاده شود. بر اساس گفته دیر کل سازمان، «کوفی عنان» که از طریق پیام ویدیویی در کنفرانس شرکت کرده بود : " ما باید از این واقعه هر درسی را که می‌توانیم کسب کرده و بر اساس آن عمل نماییم. جهان بر این کنفرانس برای یاری به ایجاد جوامعی انعطاف پذیر تر در رویایی با بلایای طبیعی نظاره دارد. " در آغاز کنفرانس «یان اگلند» ریاست اداره امداد اضطراری سازمان ملل گفت: " بهترین راه حرمت نهادن به در گذشتگان حمایت از زندگان است ". ما بایستی گرد هم آییم و بر آن باشیم تا این امر را با اضطرار و شوری مضاعف و با آگاهی از این که بایستی کلام را به سند و نیات خیر خواهانه را به اعمال واقعی تبدیل کنیم، به چالش بکشیم. اگلند از طرح سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی برای ایجاد سیستم UNESCO سازمان ملل هشدار دهنده سونامی با هزینه ۳۰ میلیون دلار که از نیمه ۲۰۰۶ شروع به کار خواهد کرد، استقبال نمود. انتظار می‌رود که ظرف ۱۰ سال همه جمعیت آسیب پذیر با سیستم‌های هشدار دهنده پوشش داده شوند. بهر حال اگلند اظهار کرد که

جوامع و حفظ زندگی آنان و راه خروج از فقر هدايت شود.

پي نوشته:

* متن از بخش انگلیسي، بهم شهری که آرزوی ماست، دو هفته نامه منطقه تاریخی و فرهنگی بهم، شنبه ۱۰ دی ماه ۱۳۸۳ شماره پانزدهم

کاهش خطرات ناشی از سیل، خشکسالی و زمین لرزه صرف شده است ولی با این وجود بسیار کم به جوامع فقیر کمک می کنیم که آنها نیز همین راه را دنبال کنند. سونامی در آسیا نشان داده که اتخاذ تفکر و عملی نوین درباره بودجه و برنامه کمک ها، حال یک امر الزامی اخلاقی و مالی برای حکومت ها و موسسات مالی است. پول و تخصص ها بایستی بدون درنگ به سوی کاهش خطرات فجایع به منظور کمک به آسیب پذیرترین

اخبار انجمن

تهران و در تاریخ ۶ / ۹ / ۸۳ در منزل مرحوم «
میر شمسی» برگزار گردید.

جا دارد از مدیریت محترم موسسه معلولین ذهنی استان تهران، خانواده محترم «میر شمسی» و

سومین و چهارمین بازارچه غذا برگزار شد.

این دو بازارچه که به نفع کودکان کار برگزار شده بود با تلاش دوستداران کودک و نیروهای داوطلب انجمن حمایت از کودکان کار در تاریخ ۲۳ / ۵ / ۸۳ در موسسه معلولین ذهنی استان

همین جا از زحمات جناب «دکتر ناصری‌نیا»، سرکار خانم دکتر «بنکدار» از مرکز بهداشت شرق و تمامی مدرسین کلاس‌های آموزشی کمال تشکر را می‌نماییم.

کلیه دوستانی که ما را در این امر یاری نمودند تشکر و قدر دانی نماییم.

۲۱ اسفند ۸۳ روز درختکاری

کودکان کار انجمن همچون سال گذشته همراه دوستان خوب انجمن حفاظت از محیط زیست خوزستان، به دامان طبیعت می‌روند و باستان خود نهالی را سبز، سبز می‌کارند.

تمامی اعضا و کودکان انجمن حمایت از کودکان کار خود را در غم از دست دادن ۱۳ دانش آموز و معلم زحمتکش روستای «سنیدان» شریک می‌دانند.

"یادتمامی دوستانی که سال پیش در کنار ما بودند، گرامی"

انجمن حمایت از کودکان کار در نظر دارد به منظور ارتباط بیشتر با استفاده از نظرات و ایده‌های جدید و نیز مشارکت بیشتر اعضا در برنامه‌ها، جلساتی را هر ۲ ماه یکبار در مکان مرکز مشارکت‌های مردمی منطقه ۶ شهرداری تهران برگزار نماید. به همین منظور از تمامی عزیزانی که عضو انجمن و علاقمندبه موضوع کودکان کار می‌باشند درخواست می‌شود با حضور خود ما را

به منظور پاسخگویی به سوالات گوناگون کودکان عضو و نیز آشنایی بیشتر این کودکان با حقوق خود، بخش‌های مختلف انجمن، ایجاد روابط صحیح در خانواده، محیط دوستان و جامعه جلساتی با حضور مسؤولین این انجمن با کودکان برپا می‌شود.

جناب «تخاری» رایزن محترم سفارت افغانستان در ایران، در تاریخ ۵/۱۲/۸۳ همراه معاون خود جناب «تمنا»، از انجمن و فعالیت‌های این نهاد مردمی دیدن کردند. کودکان افغان این مرکز از صبح در تدارک بازدید ایشان بودند و با دست نوشته خود مقدم ایشان را گرامی داشتند. از برنامه‌های این روز می‌توان به دیدار ایشان با مدیر عامل انجمن حمایت از کودکان کار و گفتگو

در راه رسیدن به اهداف و برنامه یاری نمایند. به منظور ارتقا سطح آگاهی نوجوانان خانواده‌ها، انجمن حمایت از کودکان کار با همکاری مرکز بهداشت شرق اقدام به برگزاری دوره‌های آموزشی بهداشت فردی، بهداشت محیط، اعتماد، بهداشت دوران بلوغ و.... نموده است. همچنین با همکاری این مرکز درمانی تمامی کودکان و نوجوانان تحت حمایت انجمن در مقابل بیماری‌هایی چون هپاتیت و واکسینه می‌شوند. که در

یک، دو، سه ...

صدای دسته جمعی بچه های تیم فوتبال انجمن حمایت از کودکان کار زمستان امسال، در زمین خاکی دروازه غار پیچید.

پسران جوان و نوجوانی که تا قبل از تشکیل شدن تیم به طور پراکنده در تیم های مختلف این منطقه بازی می کردند، حالا در تیم خودشان بازی می کنند.

بازی می کنند، در زمینی که خط سفید دور ان مرزی است بین آنها و معتادان منطقه که در حاشیه زمین مواد مصرف می کنند.

مربی را خودشان انتخاب کرده اند. لباس تیم فوتبال آث میلان ایتالیا را به تن می کنند و برای لباس تیم انجمن طرح ارایه می دهند و در کنا هم به آینده ای می اندیشند.

از جناب «محمد نصیری» مربی فوتبال بچه ها که از جوانان محله است نهایت سپاس و تشکر داریم، چرا که با کمترین امکانات به قول خودشان تا آخر با ماست حتی اگر یک کودک را بخواهد آموزش دهد.

یک، دو، سه ...

هم چنان می شماریم به امید روزی که بچه ها با لباس خودشان و بدون دغدغه وارد زمین بشوند و در کنار هم جای تمام کودکان دنیا را خالی کنند.

در زمینه های مختلف به ویژه آموزش - اجرا سرود توسط گروه سرود انجمن به زبان افغان - بازدید از بخش های مختلف اجرایی توسط ایشان و حضور در جمع تعدادی از کودکان و پاسخگویی به سوالات آنان اشاره نمود.

هر گلی نوکه بشکفت به جهان ما ز عشقش هزار دستانیم

جناب آقای «حبیب الله دانش شهرکی» تأسیس جمعیت امید سیستان و بلوچستان را به شما و اعضا محترم هیات مدیره آن انجمن تبریک می گوییم.

هیات مدیره انجمن حمایت از کودکان کار

یک، دو، سه ...

می شماریم، تا علف های سبز شده زیر پاهایمان جای سنگریزه های زمین خاکی دروازه غار را بگیرید.

یک، دو، سه ...

می شماریم تا از تیرگی شب فاصله بگیریم و نور کم سوی زمین خاکی مانع بازی کردن مان نباشد.

با بچه های کار

مطلوب این بخش نگاهی سنت کوتاه و گذرا به خاطرات، مسایل و مشکلات روزمره زندگی «بچه های کار» که تماماً برگرفته از واقعیات زندگی آنان می باشد.

توی پارک چای می فروخت که با او آشنا شدیم و فهمیدیم که ۱۲ ساله است و پسر بزرگ خانه است. سه تا خواهر و برادر داره و به خاطر اینکه مهاجر افغانه نتوانسته بود مدرسه برود و اصلاً سواد نداشت. او را با انجمن آشنا کردیم و هفته بعد با مادرش برای ثبت نام آمد. مجتبی یکی از شاگردهای کلاس پنجم انجمن استکه در حال حاضر در کارگاه خیاطی مشغول کار می باشد.....

توی راه که داشتیم با هم می رفتیم کارگاه خیاطی مدام در مورد سه هفته ای که کار کرده و حالا هفته ای ۷ هزار تومان قرار هست به او بدنهند حرف می زد تا این که رسیدیم دم در کارگاه البته در راه سه تا از بچه ها را دیدیم که همکار مجتبی بودند و در همان کارگاه کار می کردن و برای نهار آمده بودند بیرون، خلاصه رفتیم توی کارگاه در اون کارگاه ۶ نفر چرخکار کار می کردن و حدود چهار نفر دیگر هم که بین ۱۲ تا ۱۴ سال سن داشتن بعنوان وسط کار مشغول بودن یعنی کارهای سر پایی رو انجام می دادن تا چرخکارها سریع تر و راحت تر کار کنن، صاحب کار مرد جوانی بود که طرف صحبت مجتبی بود و گفتگو از طرف مجتبی این گونه ادامه پیدا کرد: چرا پولم و کامل نمیدی مگه قرار نبود هفته ای ۱۳ هزار تومان بدی حالا میگی ۷ هزار تومان. صاحب کار حرفش رو قطع کرد و گفت: مگه تو نگفته تا هر وقت ایران باشم اینجا کار می کنم، تازه منم بی کار نیستم که به تو کار یاد بدم و وقتی که لازمت دارم بزاری بربی !

مجتبی که چهره اش برافروخته شده بود با تندي گفت: من کجا گذاشتیم رفتم؟ به شما گفتم که اگر قبول بشم برم کلاس پنجم صبح ها باید برم سر کلاس و از ساعت ۱۲ به بعد می تونم بیام گفتم یا نگفتم؟ صاحب کار جواب داد: من به شما گفتم اگر خواستی بری زودتر به من بگو تا یه کارگر جور کنم ولی شما اصلاً فرصت ندادی، امروز گفتی و فردا نیامدی، منم که پول مفت ندارم بدم به تو، شما ها دو روز کار می کنین بعد خوشی میزنه زیر دلتون و دیگه نمی آید! مجتبی گفت: من دو روز زودتر به شما گفتم ! این حرف رو با تأکید به صورت یادآوری به صاحب کارش گفت و ادامه داد:

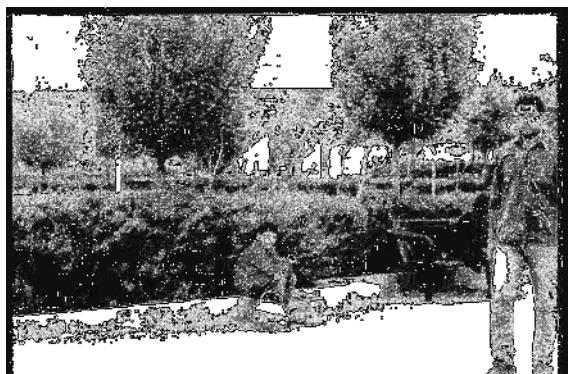
تازه نرفتم دنبال بازی که، قبلًا گفته بودم که می خوام درس بخونم، اگر شما می گفتین پولم رو کم می کنی که نمی رفتم سر کلاس، می موندم اینجا کار می کرم. بعد سکوت کرد و اشک توی چشماش حلقه زد، یاد حرفاش افتادم که می گفت: اگر چهار هزار تومان بدی خونه چی بگم؟ کلی دعوام می کنم !

داشتم به مجتبی نگاه می کردم که یکی از چرخکارها نظرم رو به خودش جلب کرد، خیلی تند نهار می خورد تا دوباره کار رو شروع کنه، به مجتبی خیلی با گرمی و آرامش گفت: چرا بحث بی خودی می کنی، تو که می دونی کار ما به وردست و پا دو نیاز داره. بعد رو به من کرد و گفت: الان شب عیده و کار داریم، بعد از عید چند ماه بیکار هستیم و تازه تابستون که بدتره ما همین یکی دو ماه رو وقت داریم که کار کنیم بدھی هامون رو بدیم، حالا این وسط شما که بازی در بیارین و ما رو اذیت کنین و دو روز بیان و بین ما چیکار باید بکنیم؟

سوال بی موردی نپرسیده بود واقعاً اون هم در فشار بوده توی این فاصله به صاحبکار که رفته بود دستشو بشوره با سر اشاره کرد و به آرامی گفت: اینجام که یه ماه کارهست یک ماه نیست حقوق هم که شکر خدا، اگر کامل هم بگیریم جواب اجاره خونه و دو تا بچه مدرسه ای رو نمی ده، بعد بلند شد و بقیه غذا شو گذاشت کنار و رفت پشت چرخش نشست و شروع به کار کرد. صاحب کار ایستاده بود و خیلی خونسرد دستاشو خشک می کرد و در همان حال پرسید؟ مجتبی !

چهار تومتو الان بدم یا آخر هفته می آیی ؟ ! مجتبی که اشکش در آمده بود گفت: اونم مال خودت و سریع
بیرون رفت، بدون هیچ حرف دیگری.

سعید کنگرانی فراهانی

عکس از: سمیکا - تهران، خیابان شوش، پارک بهاران

شب های محرم برای همه بخصوص بچه ها حال و هوایی دیگه داره. آینتا صدیقی کودک کار ۱۲ ساله
افغان و عضو انجمن تعریف می کرد :

یک شب رفته بودم مسجد محل برای سینه زنی . همین طور که داشتم سینه می زدم یه خانمی که بغل
دستم نشسته بود ازم پرسید: تو چرا سینه می زنی؟ مگه تو سنی نیستی؟ من بهش گفتم: من نه شیعه
هستم نه سنی. او مدم برای امام حسین سینه بزنم.

سمیکا

کریم خواهر زاده من بود، بعد از آمدن ما به تهران او هم آمد، پانزده ساله بود. دو سال از من بزرگتر بود. زبر و
زرنگ و تو پر بود. شیطان و نترس توی بچه های روستا از نمونه های زرنگ بود، توی دعوا و کشتی همیشه
قوی تر از همسن و سال های خودش بود.

آمد تهران، خانواده به کارش احتیاج داشت، رفت توی کوره آجر پزی، او می بایست گل آماده شده را به قالب دار برساند. قالب دار «ابوالقاسم» یکی از مردان همشهری خود ما بود. شب که کریم به خانه می آمد، بعد از خوردن شام مثل یک خشت از خستگی می افتاد کنار سفره و همیشه مادرم برای انتقال او به جای خواب خودش دردرسر داشت چون از خستگی وحشتناک بیدار نمی شد که به جای خودش منتقل شود. مادرم مرتب می گفت این بچه نباید سر کوره کار کنه آخرش می میره. دیگران می گفتند پدر و مادرش به کار او و درآمدش احتیاج دارند. تابستان شد «ابوالقاسم» خشت ها را دانه ای یا هزاری می زد و به کریم روزانه حقوق می داد. ساعات کار طولانی شد. هرچه به آخر تابستان نزدیک می شدیم کریم ضعیف تر می شد. تابستان به آخر نرسیده کریم بربید، مريض شد، او را به یک بیمارستان دولتی برداشت و با یک کيسه دارو روانه روستا شد، بعد از چهل روز بیماری یک شب پاییزی کریم مرد.

آن شب برای برادر او خاطره ای ایجاد کرده که هر بار یادش می افته بعد از چهل سال دگرگون می شود.

مرگ کریم اولین داغی بود که در زندگی بر دل من نشست!

رضا کنگرانی

عکس از: آتیه نوری - کوره پزخانه

زمستان

زمستان می گزرد و هر لحظه این سرما و سکوت نیز. تنها گونه هاییمان که اشک را لمس می کنند گرم می شوند و زمان هم چنان نیز می گزرد.

خدا که می بارد شاخه های درختان سنگین می شود مثل من و تو که اشک می باریم شانه هایمان سنگین. اصلاً قرار نیست به متابه دنیا بی تلح داشتن تلح بنویسیم. من و تو موهبت این را داشته ایم که در این چند لحظه چیزی را که کمتر از خود به جای گذاشته ایم را به دیده بینیم.

دی ماه، ماه بارش خدا، زمین خیس بود. زمین انجمن نیز لابد که، خدا بغض کرده بود و با گام های او بغض اش ترکید. وقتی قرار شده بود که با کفش های کهنه و نگاهی پر از غور که اشک مرهم ناگفته اش بود خود را آماده کند.

انجمن تعطیل شده بود و اکثر بچه ها رفته بودند. تنها چند نفری که کلاس عکاسی شان تمام شده بود به همراه خانم «کریمی» که یکی از معلم های کلاس عکاسی، در اتاق آموزش حضور داشتند. آسمان سیاه بود و خدا سیل می بارید. مشغول آماده کردن رنگ برای کلاس جدید بودیم که زنگ انجمن زده شد ، بچه ها را باز کردند.

دو کودک کار کوچک که اشک خدا خیشان کرده بود، « اسد » و « معصومه » هاشمی خواهر و برادر کوچکی که در کلاس مقدماتی درس می خوانند وارد شدند. در اتاق آموزش را زدند و اجازه ورود خواستند و با چشمانی پر از حرف و حس هایی که واقعاً نمی دانم چطور همه شان در این چشم های کوچک و در این دل ها جمع شده بود. دست در دست هم با کوله پشتی سوادشان، معرفتشان، وجودشان که نمناک شده بود از باران، از کول های شان در آوردند. کتاب ها را نیز. گذاشتند روی میز.

در فاصله بین این چند ثانیه فکرهای مختلفی از ذهن مان عبور کرد: « بچه ها دیگر ساعت کارشان با ساعت کلاس شان جور در نمی آید؟! نه. خانه شان را عوض کردند؟! نه. از هم کلاس های خود شکایت دارند؟! نه. پدر و مادرشان نمی گذارند که بیایند؟!

- نمی دانم ...

- خانوم ما دیگه نمی تونیم بیایم. داریم می ریم افغانستان. این کتابای ما رو بدین به بچه دیگه ای که می تونه استفاده کنه. این کیفامون هم تازه خریده بودیم شون بدین به یک نفر دیگه.

حالا اسد به چشمان « خانم محمدی » (مسوول آموزش) زل زده. سکوت جاری می شود. از چشم هایی که دیگر جایی برای دیدن نمی خواهند اشک ها در درون ریخته می شود چرا که می گویند نباید برای مسافر گریه کرد، میمنت ندارد و دل این کوچک بزرگ انسان ها نباید با اشک های ما شکسته و درد غربت را بیشتر احساس کند. همیشه آهنگ رفتن غمگنانه بوده است. این جا نه شناسانه. نه برگ هویت، نه برگه انگشت نگاری، نه کارت سبز و نه هیچ مدرک دیگری گواهی سن اسد را نمی دهد. حالا نگاه عمیق این کودک تنها مدرکی است که می شود این نوشته را به آن استناد کرد.

همیشه برای ریختن اشک ها آدم به دنیال جای امن می گردد به دنیال شانه ای به حکم دیواری برای تکیه دادن و گریستن. خدا امروز شانه های اسد و معصومه را برای گریستن انتخاب کرده است.

زمان می گذرد مثل همیشه که باید می گذشت و گذشت.

چند روزی است که از رفتن اسد می گزند و کتاب های جلد کرده اش و نام او که با دست خط تازه سوادش که در صفحه اول کتاب نوشته است گوشه رف در آموزش باقی مانده است.

آنها که بعض رفتن از کنار دوستان و محرومیت از تحصیل و آموزشی که در انتظار شان است را در چشم ها و صدای گرفته شان دارد آنها که ته دلشان شور دیدار وطن دارد آنها که صدای کودکانه شان و نگاه معصومانه و دستان کوچک شان دنیا، دنیا را به ما داد. دنیایی که از آن کودکان است.

دنیایی که زیباست
هر کودکی دریاست....

حالا که نگارنده این نوشه را می نویسد یک هفتنه ایست که از رفتن اسد و معصومه می گزند و امروز دنیای ایرانی، دختر کوچکی که حتی شناسنامه هم ندارد، انجمن را لمس می کند و در دستان کودکانه کوچکش کتاب اسد را گرفته و می گوید: آب، دی تنها ، آی با کلاه.....
برای دنیا تعریف می کنیم و او سکوت می کند.

روی سایه های خیس خودمان که راه می رویم عبور می دهیم آب چکیده ناودان های اشک را حالا در صفحه اول یکی از کتاب های دوره مقدماتی این شهر شماره ها قد کشیده اند با دست خط کودکانه کار یکم: اسد هاشمی، دوم: دنیا، سوم: سه نقطه.

زمان جایی برای ایستادن ندارد به جلو می رود و تنها خدا می داند که چه کودکان کاری هستند که می توانند شماره سوم کتاب اسد باشند در حالی که زمان تنها برای رفتن آفریده شده است و خدا می داند که دیوار محکم تر و امن تر از کودکان برای تکیه دادن و گریستن وجود ندارد.
همین.

فرشته فرهمند حبیبی بهمن ماه ۱۳۸۳ خورشیدی

عکس از: سارا شهیار - حیاط انجمن حمایت از کودکان کار

با کودکان جهان

۲۰۰ میلیون کودک کارگر در جهان

• آفریقا ۱۰۰ هزار کودک کارگر

حدود ۱۰۰ هزار کودک افريقيابي در اين قاره کار مى کنند. تعداد بسياري از آنها به دليل نزع ها و درگيري هاي داخلی مجبور به کار در ارتش هستند و فعاليت هاي متبتت ها و سازمان متپ به سبب نوع برخورد دولت مردان نمى توانند مشكلي را مرتفع کنند. مارتين ۱۳ ساله يکى از کودکانی است که متپ توانسته او را از آتش خارج کند. او با يادآوري وضعیت سخت و طاقت فرسا می گويد: در حال بازي بوديم که ارتشي ها ما را به عنوان سرباز جنگی در اوگاندا دزدیدند و مقر فرماندهی ارسال کردند. مافوق ها ما را به اتاقی دعوت کردند و از ما خواستند بیرون را تماشا کنيم . به محض ورود به اتاق، آنها ما را مورد ضرب و شتم بسيار سختی قرار دادند و دليل آن را قوى شدن در طول دوران جنگ توصيف کردند. کودک نه ساله ديگري که در مرکز حمایتي سازمان ملل در رواندا نگهداري مى شود نيز کفش مى دوزد. او در خصوص وضعیت خود می گويد: نه ساعت در روز کار مى کردم اما تنها ۵ دلار در آمد داشتم که اين پول هیچ کمکی به من و خانواده ۱۱ نفری ام نمى کرد.

• قاچاق ۴۰ هزاری

مسوولان پاکستانی پس از بررسی هاي مختلف بر وضعیت کودکان آسيای جنوبی اعلام کردند: حدود ۴۰ هزار نفر کودک از کشورهای پاکستان، هند، بنگلادش و کامبوج به کشور های عربی برای کار قاچاق می شوند. تعدادی از این کودکان بین چهار تا شش سال هستند که با پيگيري هاي مراجع بین المللی به کشورهایشان چون هند، بنگلادش، سریلانکا، سودان و اتیوپی بازگردانده شده اند. اين کودکان در اتاقهای تاریک بدون تهویه نگهداری مى شوند، غذاهایی که به آنها داده مى شود به هیچ عنوان سالم و تمیز نیست و به بسياري از آنها غذاهای حیوانات داده مى شود.

• کودکان هند، در آمد ناچیز

بيش از ۲۰۰ ميليون کودک کار در سراسر دنيا وجود دارد که بيشرت اين جمعيت را دختران زير ۱۶ سال تشکيل مى دهند . سازمان جهانی کار ILO با اعلام اين مطلب اعلام کرد : در حدود ۸۸ کشور عضو برنامه کاهش کار کودکان IPEC هستند که از اين تعداد ۵۷ کشور به عضويت اين سازمان در آمده اند، اما با توجه به بحران ها و درگيري هاي مختلف در حادقل ۱۰ کشور جهان وضعیت کودکان شاغل «کودکان کار» در کشورها به شدت بحراني است. سازمان جهانی کار کشور های افغانستان، آنگولا، بروندی، کامبوج، کنگو، هند، عراق، بنديرووري، اسرائيل، فلسطين، اندونزی، ميانمار، نپال، فيليبين، روسие، رواندا، سريلانکا، سومالي،سودان و اوگاندا را از جمله کشورهایي دانست که وضعیت کودکان در آن بسيار نامناسب است. در آگوست سال جاري نيز ۷۷ ايالت در امريكا پروتکل ممنوعیت کار کودکان زير ۱۸ سال در آتش را به امضا رساندند. با امضای اين پروتکل ديگر کودکان برای خدمت سربازی يا شركت در جنگ فرستاده نمى شوند. کودکان کار در کشورهای مختلف افرادي هستند که به سبب نبود قوانین خواص و نداشتمن حمایت های اجتماعی از سوي دولتمردان کشورها در شرایط نامساعد اقتصادي و اجتماعی به سر مى برند . اين کودکان مجبورند. در مراکز و محل های نامناسب در ساعت های طولاني با حقوق ناچيز کار کنند. با اينکه آنها روزانه حدود ۱۲ تا ۱۴ ساعت کار مى کنند اما حقوقشان يك سوم افراد

بالغ و کارگر است. بسياري از اين کودکان از کشور هاي فقيرتر به کشورهای در حال توسعه قاچاق مى شوند تا در اين کشورها فعالیت کنند. در همين راستا سازمان ملل نيز اعلام کرد در حدود يك ميليارد کودک در جهان دوران کودکی را احساس نمى کنند و در حدود ۶۴۰ ميليون از آنها نيز بى خانمان و مجبور به کارند.

سین ها مسؤول مرکز سید یکی دیگر از مراکز حمایتی در استان پرادش می گوید: متاسفانه به دلیل ناتوانی، فقر و عدم رسیدگی صحیح مسولان این کودکان مجبورند در کشورهای شان کار کنند تا درآمدی برای گذراندن زندگی داشته باشند. این مرکز بر فعالیت کودکان در بخش های صنعتی متتمرکز است و در تلاش است تا ساعت کاری همراه با حقوق مناسب را برای استخدام این کودکان طراحی کند. سین ها معتقد است نمی توان از کار کودکان جلوگیری کرد، این مسئله یک وضعیت اجباری است. MVF و مسولان آن نیز در تلاشند تا با ارایه طراحی به دولت فعالیت کودکان در مزارع پنجه از سال ۲۰۰۵ ممنوع شود. به اعتقاد کارشناسان این مرکز کار در مزارع پنجه برای کودکان بسیار مضر است. این مرکز همچنان به دولت پیشنهاد داده تا به کشاورزان هند و بودجه ای داده شود تا بتوانند از کارگران مرد و بالاتر از سن ۱۸ سال استفاده کنند.

روزنامه شرق - ۲۳ / آذر / ۱۳۸۳

آندرای پرادش هند یکی از استان های هند است که در حال توسعه است اما وضعیت کودکان کار در آن بسیار نامناسب است. در این استان در حدود ۱۱۷ هزار و ۸۰۰ کودک زیر ۱۵ سال کار می کنند. این کودکان مجبورند روزانه بین ۱۴ تا ۱۶ ساعت کار کنند و درآمد آنها بین ۱۵ تا ۳۵ روپیه در روز است. به وضعیت این کودکان در این استان رسیدگی لازم نمیشد تا این که پس از مرگ یک کودک ۱۰ ساله در این ایالت در سال جاری سه مرکز حمایتی مختلف به فکر کودکان این استان افتادند و با تهیه لیستی از روستاهای شهرهای این منطقه آمار کودکان و شرایط کاری آنها را مورد مطالعه و بررسی قرار دادند. یکی از این مراکز MVF است که تلاش می کند تا کودکان کشاورز را در این استان سازمان دهی کند. MVF به این کودکان خدمات تحصیلی رایگان ارایه می کند و بر اساس برنامه طراحی شده، برنامه غذای سالم را برای این افراد به اجرا گذشته است.

گزارش مالی

الف: صورت حساب سود و زیان

درآمد (مجموع کمکهای نقدی دریافت شده طی دوره)	۳۱۱۰۲۲۰۸۰ ریال	شامل
هزینه های انجام شده طی دوره	۱۶۰۰۳۱۷۶۵ ریال	کسر می شود:
شامل:		
حقوق و دستمزد	۹۳۵۹۹۸۰۰ ریال	
هزینه های جاری	۸۱۴۴۷۵۶۵ ریال	

باقی مانده(انتقال به حساب سرمایه)

ب: ترازنامه

به مقطع ۸۳/۱۰/۳۰

بدھی ها و سرمایه	دارایی ها:
۹۵۹۱۵۱۴۵ بستانکاران	دارایی غیر منقول(ارزش دفتری) (شامل ساختمانهای انجمن)
۸۴۱۱۳۴۰۵۹۳ سرمایه شامل:	تجهیزات و لوازم اداری پیش پرداخت(سپرده وام بانکی)
۱۵۰۹۹۰۳۱۵ سرمایه اول دوره ۶۹۰۱۴۴۰۲۷۸ افزایش طی دوره	موجودی بانک(حساب ۷۰/۹۵ سپه مرکزی) موجودی تنخواه گردان
<u>۹۳۷۰۴۹۷۳۸</u>	<u>۸۴۴۰۰۰۰۰۰</u> <u>۲۱۲۴۸۳۲۲</u> <u>۶۸۴۰۰۰۰۰۰</u> <u>۲۳۳۱۹۶۵</u> <u>۱۰۶۹۰۴۵۱</u> <u>۹۳۷۰۴۹۷۳۸</u>

صداي فاشنيده کودکان کار

مروري بر نخستين کنگره جهاني کودکان درباره بهره کشي از کودکان - فلورانس

نخستين کنگره جهاني کودکان درباره استثمار کودکان طی روزهای ۱۰ الى ۱۲ ماه مه سال ۲۰۰۴ (برابر با ۲۱ تا ۲۳ اردیبهشت ۸۳) در رشد فلورانس ایتالیا با حضور نمایندگان دولت ها، اعضاء اتحادیه های کارگری سازمان های غیردولتی فعال در زمینه حمایت از کودکان و برخی موسسات بین المللی برگزار شد. در این نشست ۳۰۰ تن از کودکان کار سراسر جهان برای نخستين بار گرد هم آمدند تا تجربه ها و پیشنهادهای خود را برای مبارزه با بهره کشي از کودکان بیان کرده و فشار خود را بر دولت ها چهت مبارزه جدی در این زمینه تشدید کنند. نشست فلورانس از نهضت جهاني علیه استثمار کودکان که در سال ۱۹۹۸ در هند پایه ریزی شد و هدف آن تعهد به ارتقای حقوق کودکان به خصوص حق عدم استثمار بود و اکنون در ۱۴۰ کشور دنیا فعال می باشد، تاثیر گرفته است.

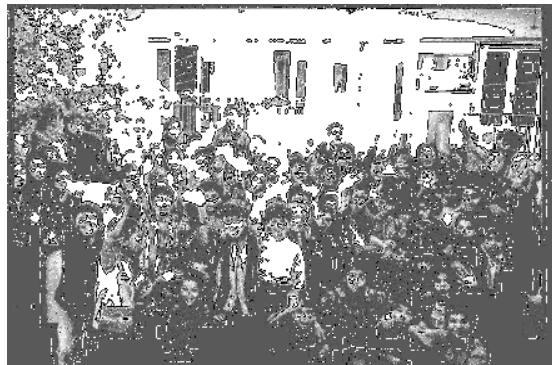
عکس از: فرشید ایوبی نژاد - تهران، مولوی

اگر غم لشگر انگیزد که خون عاشقان ریزد من و ساقی بهم سازیم و بنیادش برآندازیم

آنگاه که آغاز کردیم هیچ نداشتیم جز ایمانی آکنده از یقین. می دانستیم که با دستان خالی می توان آغاز کرد و بعد از اولین گام راهمن چنان باز می شود که تصورش را هم نمیتوان کرد. با سرمایه ای اندک پای تعهدی بزرگ رفتیم. او که یگانه است یاری مان داد و می دهد. اینک دو سال و اندی از تولد و حضور انجمن حمایت از کودکان کار می گذرد. سال هایی با همه چیز. رنجو شادی و اندوه و وجود وواقعاً همه چیز . حضور لیلا آن دخترک زخمی که هنوز هم چشم به راهش مانده ایم. «بامداد» که خاموش شد تا صبح را در کتابخانه کوچک انجمن به کودکان ارمغان دهد. حضور عموماً مددگاری قرمزش که با پای لنگ لنگان می آمد تا هر بار ۳ دانه،^۴ دانه و نه بیشتر مداد قرمز به کودکانی دهد که در کلاس اول حروف جدید را با خط قرمز برجسته می کنند. حضور کسانی راکه از راه دور آوای انجمن را شنیدند به آمدند، دیدند و یاری مان دادند تا خنده کودکان در اینجا، جاودانه بمانند. یاد ان روز زمستانی می افتم، کلاس ها سرد بود و پولی در میان نبود و با تماس دوستی فردای آن روز ۱۰ بخاری، ۱۰ جای انجمن را گرم گرم کرد. یاد روزهایی بخیر که رسیدن کلاه های بافتی و پلیورهای گرم خیالمان را راحت می کرد که حداقل چند کودک در سرمای سخت زمستان تنی گرم دارند. از حضور بزشکان محترم که داوطلبانه و فعال در پی مداوای کودکان بودند سپاسگزاریم. یاد اولین کلاس درس را گرامی می داریم آن زمان که صدای صدا کشیدن بچه ها، صدای هجی کردن بچه ها در حیاط قدیمی انجمن پیچید. بوسه می زنیم بر پای هر معلم آمده در این انجمن. اینک اما ما هنوز در آغاز راهیم و نیازمند بودن شما، با ما. اگر تا کنون ایستاده ایم این را وام دار شماییم . تمامی شما . از کودکان گرفته تا مردان و زنان هر جای این خاک و دور از این خاک. روزی که زلزله بهم آمد از بچه های کاری که ۶۱۸۲۰۰ ریال پول کار کرده خود را بخشیدند و تمام داروها و پوشاسک ارسالی برای خودشان را به کودکان بهم هدیه دادند آموختیم ایشاره یعنی چه. و آموتیم بودن تا چه حد و مرزی از عشق بچه ها آموختیم، از یادگیری شان به وجود آمدیم و سر مست شدیم آن زمان که در حضور صدها نفر رفتند تا جایزه نفر سوم و لوح تقدیر جشنواره عکس کودک و نوجوان را بگیرند اشک شوق به پایشان نثار کردیم. زمانی که اولین بیانیه کودکان کار را در تاریخ ایران در روز ۲۳ / خداد / ۱۳۸۳ صادر کردن غرور وجودمان را فرا گرفت. آن چه در توانمان بود بی دریغ به آنان دادیم تا شاهد شکوفایی شان باشیم. و اما از دیدن کودکان آسیب دیده که هنوز نتوانسته ایم کاری در خور آنان انجام دهیم به خود نهیب می زنیم که باز هم تلاش باید کرد. از تمام عزیزانی که در تمام مراسم این انجمن حضور داشتند بی نهایت سپاسگزاریم. از تمامی دوستانی که در شهر بهم همراه و همگام نماینده انجمن تلاش کردن فضایی شاد را برای مردم مصیبت دیده این شهرستان فراهم آوردند سپاسگذاریم از تمامی دوستانی که در بخش آموزش تلاشی چشمگیر و صمیمانه و بی دریغ داشتند سپاسگذاریم. از اساتید محترم مددکاری و روان شناسی از دوستان فعال در بخش مددکاری که تمام خطرات و سختی ها را به جان می خرند، سپاسگذاریم. قدر دان تمام دوستانی هستیم که با برگزاری جشنواره ای غذا ما

را صمیمانه یاری دادند، از کسانی سپاسگزاریم که با اهدا کمک های نقدی یاورمان بودند. از دوستان خوب شورای کتاب کودک کمال تشکر و قدردانی را داریم. از دوستان خوب انجمن تنظیم خانواده نیز. از کسانی که شرایط بازدید و استفاده کودکان را از فضای پارک، سالن تئاتر و ... مهیا نمودند متشکریم. از کسانی که در برگزاری مراسم چهلم و سالگرد کودکان به ما را یاری دادند بی نهایت سپاسگزاریم. و سپاس و سپاس و سپاس از تمامی شما که به ما آموختید بایستیم. ما چون کوه با توان شما در مقابل تمام ناملایمات می ایستیم و تمام تلاش مان این است که شرایط را به نفع کودکان کار و خیابان تغییر دهیم. سال ۸۳ سپری شد، امید آن که همراه و همگام شما با رهنمون گرفتن از نظرات شما بتوانیم در سال ۸۴ برای تمامی کودکان مفید واقع گردیم.

با سپاس مجدد – زهرا بناساز

عکس از : سعید کنگرانی فراهانی - انجمن حمایت از کودکان کار

غزلی در نتوانستن

از دست های گرم تو
کودکان توان اغوش خویش
سخن ها می توانم گفت
غم نان اگر بگذارد

نعمه در نعمه افکنده ای مسیح مادر، ای خورسیدا
از شهربانی بی دریغ جان ات
با چنگ تمامی ناپذیر تو سرودها می توانم کرد
رنگها در رنگها دویده
از رنگین کمان بهاری تو
که سرا پرده در این باغ خزان رسیده برافراشته است
نقش ها می توانم زد
غم نان اگر بگذارد.

چشمہ بساری است در دل و
آب شادی در کف،
افتباپی در نگاه و
فرشته ای در پیراهن
از انسانی که توبی
قصه ها می توانم کرد
غم نان اگر بگذارد.

احمد شاملو